

Shri Raghunatha Temple MSS. Libra
JAMMU

No.

३१२

Title

अतर्घराधनम्

Author

म. मुरारी:

Extent

७-रत्न

Age

Subject

नाटकम्

वनचर्यवम्

३१५

७९ फरवरी

नं- ३५६
अनन्तराधक
६५५५५
नाम
अनन्तराधक
नं- ३५६

११

सुरारि नाटक
१०८

मुश०

१

श्रीगणेशायनमः॥ निष्प्रसूहमुपास्महेनगवतः कोमोदकीलक्ष्मणः को
कप्रीतिचकोरपारणपड्योतिष्मतीलोचने याभ्यामर्द्धविवोधमुग्धमधु
रश्रीरर्द्धनिद्रायितो नानीपल्वलपुण्डरीकमुकुलः कंबोः सपत्नीकृतः॥१॥
अपिच विरमतिमहाकल्पेनानीपपैकनिकेतनस्त्रिभुवनपुरः शिल्पीयस्य
प्रतिक्षणमात्मन्ः किमधिकरणकीठकस्य व्यवस्थिति रित्यसावुदरम
विशद्वृष्टुं तस्मै जगन्निधये नमः॥ रत्नाद्यंते सत्रधारः॥ अलमतिविस्तरेण भो
भोलवणे दवेलावनालीतमालकंदलस्य त्रिभुवनमौलिमंडनमहानीलमणः कम
लाकुचकलशकेलिकस्तूरिकापत्रांकुरस्य भगवतः पुरुषोत्तमस्य यात्रायामुप

शिवः

१

स्थानीयाः सन्नासदः कुतश्चिद्दीपांतरादागतेन कलहकन्दलान्नाकुशीलवेनरोद्धु
 द्वीभत्सभयानकाभुतन्त्रयिष्ठं कमपि प्रबंधमभिनयतानि सं किलायमुदेजितो
 लोकः । तत्कस्यचिदभिमत रसभावातिशयभाजः प्रेक्षणेकस्यप्रयोगानुज्ञयानाद्य
 वेदोपाध्यायबहुरूपांतेवासी मध्यदेशीयः सुचरितो नाम नरतपुत्रो ह मनुगृह्ये य
 तः । प्रीतिर्नाम सदस्यानां प्रियारङ्गोपजीविनः । जित्वा तदपहृत्तरि मेव प्रत्याहृत्य
 मितां आकाशे कर्णे दत्त्वा किं ब्रूथ वै देशिको नवानसमग्रपात्रः कथमीदृशे
 कर्मणि प्रवर्त्तते गन्धते इति विहस्य सप्रश्रयमज्जलिं बध्वा हन्त नोः
 किमेव मुदीर्यते नवदिधानामाराधनाप्रवृत्तिरेव मे पात्राणि समग्रयि

मुरा.

२

ष्यति यतः। यांति न्यायप्रवृत्तस्यतिर्य्यञ्चोपि सहायतां। अपन्था
नन्तु गच्छन्तं सोदशेऽपि विमुञ्चति। पुनः कण्ठं दत्त्वा आकाशे किञ्चिदथ
तर्हि प्रहिते यमस्माभिः पत्रिकेति प्रविश्य नटः। पत्रिकां दृष्ट्वाति
सूत्रधारः। गृहीत्वा वाचयति। यत्र सर्वपुरुषार्थरहस्यनिष्पन्दि
निःचेतः श्रुक्तिकयानि पीतयशसः काव्यामृतानि क्रमादौ तैरक्ष
मूर्तिभिः सुकविनामुक्ता फलेर्गुम्फिताः। उन्मीलकमनीयनाय
कगुणग्रामोपसंवत्सानप्रौढाहं कृतयोलुहं तिलुहं कंदेषु हार

शिवः
२

स्रजः।तस्मैवीरौद्रुतारंजगंभीरोदान्तवस्तवे-जगदानंदकंदायसंदर्भा
यत्तरामहे-इतिविमृश्य-सहर्षस्मितं-मारिषशमायणमितिशृणोषि
तत्रभवतःकवितावतारप्रथमतीर्थस्यवल्मीकजन्मनोमुनेःस
रस्वतीनिर्यासोयशःशरीरमिद्धाकूणां-नटः।विहस्य-अहोसक
लकविज्ञार्थसाधारिणीखल्वियंवाल्मीकीयासुनाषितनीवी-स्रज
धारः।मारिषकिमुच्यते-अपिकथमसौरक्षोरजस्ततापजगत्रयीम
पिकथमश्रुदिद्धाकूणांगृहेगरुडध्वजः।अपिकथमसौरेवामृषोदि
व्यावाचःप्रचकाशिरेसुचरितपरीपाकःसर्वःप्रबंधकतामयं-तत्रापि

मुरा.

३

तावन्निरूपयामिरूपं कमभिरूपं मीदशमः मुहूर्त्तमिव स्थित्वाः स्मरण
मभिनीय सोऽह्मासं अस्ति मोक्षल्यगोत्रसमुद्भूतस्य महाकवेर्भट्ट
श्रीवर्द्धमानतन्त्रजन्मनैस्तन्तुमतीनन्दनस्य मुरारेः कृतिरभिन्नव
मनर्घ्यराघवं नाम नाटकं तत्प्रयुज्यानाः सामाजिकानुपासंहे वि
चिंत्य सहैर्षमः अहो रमणीयारवन्विद्यं सामग्रीपरिषदारधनस्य ध
तः। महर्ष्यारसनावणीति गतिषु प्रत्येकमुत्कर्षिणे मोक्षल्यस्य कवेर्ग
भीरमधुरो जगद्गिरां ~~सूतयः~~ सूतयः। धीरोदात्तगुणोत्तरो रघुपति
ः काव्यार्थबीजं मुनिर्वाल्मीकिः फलति स्मयस्य चरितस्तोत्राय दि

शिवः

३

आगिरः। अयंतु प्राचेतसीयकथावस्तुभिः प्रणीतमपि प्रयोक्ष्यमाणो ना
 पराध्यति श्रोत्रियपुत्रः। पश्य यदि क्षुण्णं पूर्वैरिति जहति रामस्य चरितं गु
 णैरेतावद्भिर्जगति पुनरन्योजयतिकः। स्वमात्मानं तत्तज्जुल्लगारिम
 गं नीरमधुरस्फुरद्वा ब्रह्माणः कथमुपकरिष्यंति कवयः। उपक्रममा
 णश्च सकविः स्वनिर्मासश्च ब्रह्माणमाचार्यं प्राचेतसंगिरं च देव
 तामेवमुपश्लोकितवान्। तमृषिं मनुष्यलोकप्रवेशविश्रामश
 खिनं वाचां। सुरलोकादवतारप्रांतरस्वेदस्त्रिदं वंदे। धातुश्चतुर्मु
 खीकं षष्ठ्युक्ताटकविहारिणीम्। नित्यप्रगल्भवाचालामुपतिष्ठे सरस्व

मुरा.

४

तीम्रः नटः। भावः तत्प्रसूयतामस्य हि मौज्जल्याय नानां महर्षीणामन्वय
मूर्धन्यस्य मुरारिनामधेयस्य बालवाल्मीकेर्वाञ्जयममृतं बिन्दुनि
ष्पन्दिकन्दलयतिकौतुकं मेः सूत्रधारः। मारियः स्थानेन वतः कु
त्तुहलमीदृशमेवैतत् तत्तादृगुज्ज्वलककुत्स्थकुलप्रशस्ति सौर
भ्यनिर्जरगतीरमनोहराणि। वाल्मीकिवागमृतकूपनिपानल
क्ष्मीमेतानि विन्नति मुरारिकेवैर्वचांसि नेपथ्ये गीयन्ते दिण्ण अ
रकिरणुक्केरोपि आअरोको विजीयलोअस्स कमलमउल्लं क
वाली किअमहुअरकहुणविअट्ठोः सूत्रधारः। कथमुपकांत

शिवः

४

मेव नर्त्तकैः । यदियं दशरथोत्संगाश्मनश्च कर्षिणोऽस्मन् विश्वामित्रस्य प्रा-
 वेशिकी भ्रवाः पुरोऽवलोक्य स संभ्रमं । अये कथमत्रैव तत्र न वतः कमल-
 योनिजन्मनो मुने रयतनात्प्रतिनिवृत्तेन ऋत्विजा वामदेवेन किमपि त-
 दाचिकमभिधीयमानो महाराज दशस्तिष्ठति । तदेहिन द्योस्तृती-
 येन न वितव्यमावामप्यनंतरं करणीयाय सज्जीन वाव इति नि-
 श्रान्तौ प्रस्तावना । ततः प्रविशति यशोपदिष्टो दशरथो वामदेवश्च-
 दशः । अहो बहुधा श्रुतमपि न गवतो वसिष्ठस्यानुशासनमेतन्न वंन-
 वमिव प्रमोदयति मां । वामदेवः । मधुकैटभदानवेन्द्रमेदः लवः विस्त-

मुरा०

५

५

विषमेवमेदिनीयम् अधिवास्य यदि स्वकेर्यशो निश्चिरमेनामुप
मुञ्जते नरेन्द्राः दशरथः स विमर्शस्मितं सखे वामदेव तस्या
शयैव परिपालयतः प्रजामेकलोपिक एष पलितं करिणी जदेयम्
मज्जनरूपमिव मामनुशास्ति सर्वमघापितन्मयि गुरुगुरुसपक्ष
पातः वामदेवः महाराज किमेवमुच्यते समानवृत्तेरपि क
विदेवकस्य चित्तागमैत्रकं तथा हि स तत्र भवान् साधारणो र
घ्वाङ्गुसुर्न वन्नपि विशेषदृष्टिस्ते नामोदयतिकमिन्दुः कुमुदं पु
नरस्य सर्वस्वम् दश वामदेव मम हि गुरुवचनश्रवणतस्मान् श्रीः

५

मंकुशीकरोति श्रोत्रवृत्तिरिन्द्रियांतरानुसारिणो हृदयस्य महा
 गजस्य तन्न किंचिदवशिष्यते वाममहाराजनिःशेषमभिहि
 तमिमां तु सर्वसंदेशसंग्रहकारिकामतिप्रयत्नेन भगवान्भग
 वंतमनुस्मारयति दशसादरमवहितो स्मितो किमाज्ञाप
 यति वामः फुल्लमिष्टं च तत्तच्च धर्मश्चायं कुलस्य ते गृह्यति
 निवर्तन्ते पूर्णकामाय दर्शिनः दशसहस्रं सुषुशिरसि
 कृतमाचार्यवचनं किंच अस्मज्ज्ञोत्रमहत्तरः क्रतुमुजाम
 घायमाघोरविर्यज्वानो वयमद्यते भगवती भूरघराजन्वती

पुरा०

६

6

अधस्वंबुमन्यते सहचरैरस्माभिराखण्डलोयेनैतावदरुन्धतीप
तिरपिस्वेनानुगृह्णातिनः। वामगाजर्वे सहजानुनावगंभीरमहि
मानोययमेतादृशगययशसेवयंतुकेवलमुपदेशारः। उन्मुद्रय
तिकुमुदाकरमशान्निशानिशातनिस्तुषोपितुषारकिरणः। सपु
नः किमुच्यते नगवान्द्वितीयपरमेषीवसिष्ठः। इदं वोयाज्याना
मुदितमुदितं यत्कुलमनूद्यदिष्टं वा कुर्बन्न कृतसगरः पूर्व
मुदधिः असौ पूर्वेषां तेषु चरितपताकायदमरस्त्रवंती
कृत्स्नायं त्रिभुवनगुरोस्तस्य विभवः। किंच कौशिकस्वीकृ

श्रीः

६

तस्यापियदाज्ञाति क्रमादन्तर. त्रिशंकोरुपभोगायनधौरपि
 नन्तरपि. प्रविश्यप्रतीहारः। जयतिरदेवः। देवभगवान्को
 शिकोदारमध्यास्तइति. दशरथः। ससंज्ञमं. किं कौशिकः। प्र
 तीहारः। अथ किं. वामदेवः। अहमुपेत्य श्रोतेन विधिनापुर
 स्सृत्य प्रवेशयामितावत्तपोनिधिमिति प्रतीहारेण सह नि
 श्रान्तः। दशरथः। सहर्षम्. यः क्षत्रदेहं परितक्ष्यटं कैस्तपो
 मये ब्राह्मणमुच्चकार. परेरजोभिः स्वगुणैरगाधः सगाधिपु
 त्रोपि गृहानुपैति. ततः प्रविशति वामदेवेनोपदिश्यमानव

मुरा.

७

7

र्त्मा विश्वामित्रः। विश्वामित्रः। सखे वामदेव कथय त्वमप्यधुने ववसि
ष्ठाश्रमादागतोसिः कच्चिकुशलीतावदसंधतीनाम्नापतिव्रताम
येन ज्योतिषा सह चरितधर्मातत्र नवान्मेत्रावरुणिः। वामः विशेषे
ण पुनरघयाज्यकुलं प्रतिष्ठमाने प्रियसुहृदिकौशिकेः विश्वाः
सखे वामदेव विरेण दशरथो द्रष्टव्य इति सर्वमनोरथानामु
परिवर्त्तामहे वामदेवः। सविनयं भगवन् कुशिकनन्दनः ध
न्यः खल्वयं राजा सावित्रो यमनुरुध्यन्ते न वं तोपि विश्वामि
त्रः। सखे धन्य एवायं नमन्तु पतिम एलीमुकुटचन्द्रिकादुर्दि श्रीः

श्रीः

७

नस्फुरच्चरणपल्लवप्रतिपदोक्तदोः संपदाः अनेन ससृजे तरंगं तुरग
 मेधमुक्तभ्रमचुरंगखुरचंद्रकप्रकरदं तुरंगमेदिनी पुरोवलोक
 चः सहर्षं चिरादक्षणे जज्जिंशमयति समस्ता सुरवधकचाक्षुषि
 क्रीडाप्रसन्नसुभगं भावुकनुजः ॥ त्रिलोकीजह्नुलो ज्वलनसहजते
 जामनुकुलप्रसूतिः सुत्रामणे विजयसहस्रत्वादशरथः ॥ सखे
 वामदेवः इयमेनेन पीयूषतुषारसीकरसारवर्षिणी सुजनसं
 वादकौतुकमेघलेखापौरस्त्येनेव मरुता लोकनाथेन सहस्र
 शिखरी क्रियते वामदेवः ॥ भगवन् नद्यदिलीपकुलकुशलकर्म

मुरा.

८

४

लतानामङ्कुरग्रंथिभिरुज्जीर्यन्ते किं स तनयानि. यदत्र नवानपि त्रिभुवः
न सनातनगुरुरेवमस्मै नरेन्द्राय स्पृहयति. इति परिक्रामतः. ॥ ६
शरथः सहर्षं. स संनममा सनातुत्थायोपसृत्य च. भगवन्कु
शिकनन्दनं लेखाकः पङ्क्तिरथो निवादयते. विश्वामित्रः. स्व
स्तिभवते सह परिवारयेति सर्वे यथोचितमाचरन्ति. दश
रथः. स प्रश्रयं. भगवन् विश्वामित्र. कश्चित्कांतारभाजां भ
वति परिभवः कोपिशोवापदेवः प्रत्यूहेन क्रतूनां न खलु मख
भुजोभुंजते वाह्वीषि. कर्तुं वा कश्चिदन्तर्वसति वसुमती दक्षि

श्रीः

८

णः सप्ततंतुयत्संप्राप्तोसि किंवारधुकुलतपसामीदृशेयंविस्मयव
 र्तः॥ विश्वामित्रः॥ विहस्यजनयति त्वयिवीरदि शंपतीनपिगृहं
 गणमात्रकुडुंबिनः॥ रिपुरिति श्रुतिरेवनवास्तवीप्रतिभयो
 न्नतिरस्तुकुतस्तुनः॥ अपिच दत्तेन्द्रा नयविन्नमाहुतभुजा
 संसारगंजीरयात्तद्वत्साशिधिलीकृतत्रिभुवनत्राणायनार
 यणः॥ अंतस्तोषतुषारसौरजमयश्वासानिलापूरणप्राणेभुं
 गभुजंगतल्पमधुनाभद्रेण निद्रायते दशरथः॥ सवैलक्ष्यस्मितं
 भगवन् विश्वामित्र अभ्यमित्रिणस्य तत्र नवतः सुनासीरस्यना

मुरा.

९

१

सीरपुरकेणपदातिपरामाणुनामयापिकदाचिदुद्धृतं धनुः। यन्मूले
यमलीकलोकप्रवादो भवंतमप्याययति. विश्वामित्रः सोत्साह
~~नेह~~ स्मितं सरवेदशरथ. त्रैलोक्याभयलग्नकेन नवतावीरे
एविस्मारितस्तज्जीमूतमुहुर्त्तमंडनधनुः पांडित्यमारवंतलः।
किंचाजस्त्रमरवापि तेन हविषा संफुल्लमांसोत्ससत्सर्वांगीण
वलीविलुप्तनयनव्यूहः कथं वर्तते. वामदेवः। विरुस्य महार
जभूकश्यप. यथाह नगवान्कौशिकः स्वयं. मनेकधा सुधर्मा
यामध्यक्षीकृतमहमपि किंचिद्वीमि. त्वय्यर्द्धसननाजिकिन् श्रीः

९

रगणोद्गीतेर्नवदिक्रमे रन्तः संहृतमत्सरोपि न गवानाकारगुप्तो
कृतीः उन्मीलनवदीयदक्षिणभुजारोमां च विद्धोच्चरद्वाप्यैरेव वि
लान्नैरभि नयत्यानंदमाखंडलः दशरथः सस्मितं ऋषे वाम
देव त्वमपि गाधिनंदनमनुप्रविष्टोसि एतस्मै समरंगणप्र
णयिने तिष्ठेत्तकः प्रज्वलदंतो लिङ्घुतिमंडलाद्भुतभुजस्तंभा
यजंभारये निर्यज्ञिर्बहिरेषरोषदहनज्योतिस्फुलिंगैरिव
स्वेरज्यद्विरपीक्षणेः समतनो दाग्नेयमस्त्रं द्विषां विश्वामित्रः स
गौरवं दशरथस्य बाहुमास्थशत्रु राजर्षे वसिष्ठशिष्य संप्रवृत्तो

सुरा.

१०

१०

यं यदि तव भुजछायायासं प्रतीन्दो निर्विश्रियमभिनवाकीदृ
शीते प्रशस्तिः। इक्ष्वाकूणां लिखितपठितास्वर्धगंडपीठक्रीडापत्र
प्रकरमकरीयाशुपाल्यंहिवृत्तिः। दश। भगवन्सर्वद्रुतनिधे।
भगवन्तमनुगन्तुमुक्तिप्रत्युक्ति कया के वयम्। एवं किल त्रिशं
कुसंकीर्तनोपारव्यानपारदृश्वानः पौरालिकाः कथयन्ति। आसौ तं
पत्रिदशपरिषन्मौलिमालिवक्ष्यमात्मावालादित्यप्रकरकिरणस्मेर
पादारविंदे। प्राचीमेनां भुवनरचनान्यथानिर्मिमाणे कार्पण्योक्ती
स्त्वयिरचिदानंतरायं महेन्द्रः। विहस्य च। जवादाशकुं त्वामुपन

श्रीः

१०

मतिवर्गेदिविषयमपध्वस्तोमंदैरजनिरथहंसैःकमलम्ः॥नि
यच्छामोजिह्वानतवचरितेभ्यःकिमुतनेसुधासध्रीचीना
मतिपततिवाचामवसरः॥अंजलिंवध्वा-भगवन्प्रसी
दतावत्उत्तरोत्तरेषामहोत्सवानांकदाचिदपिनल्लप्यं
तिपुंसं हृदयानि-यदियं तदुपस्थानसुलनसंज्ञावनाति
प्रसंगसंगीतनर्तकीमेचित्तवृत्तिर्नियोगानुग्रहायस्पृह्य
ति-अपिचएतापिस्तवकौतुकोक्तिमिरपित्रैविद्यमूर्तेरिव
त्वष्टस्यामरशिल्पिनादिनकृतोवच्छेदवेदाक्षरैः॥पूतास्मा

मुरा.

११

॥

वयमद्ययद्यपितथाप्याज्ञामपिस्यामहं वोढुं विष्टिरनर्घतारघुकु
लेकल्यांतमुन्मीलतु. विश्वामित्रः। विहस्य. ऐं. डमतेय. किम
न्यन्नियोज्यं. निर्मुक्तशेषधवलैरचलेन्द्रमंथसंक्षुब्धदुग्ध
मयसागरगर्जनोरैः। राजनिदंबहलपक्षदलनमृगांकच्छे
दोज्वलेस्तवयशोभिरशोभिविश्वंपुनरिदानीं. यशस्तोमानु
वैरुपचिनुचकोरप्रणयिनीरसज्ञापांडित्यच्छिदुरशशिधा
मन्त्रमनरान्. अपित्वत्तेजोभिस्तमसि शमितेरक्षतिदिशा
मसौयात्रामैत्रीननसि नितरामंबरमणिः। किंतु. कतिपय

श्रीः

११

एतन्मायुधसध्रीचारामभेदेणसन्निहितवैतानिकव्रताना
 मस्माकमाश्रमपदंसनाथीकरिष्यतेऽपिचमध्येकस्य
 धनं धिनोतिजलधिःस्वेरंबुभिर्मेदिनीहंतिस्वेःकिरणेस्तमि
 स्त्रमरुणंरुत्वांतरलेखविः। तंरुमांतरितश्चपालयमन्त्रि
 जैरेवप्रजापतिपजामीदृक्कोपिपरोपकारसुहृदामेषस्वभावो
 हिवः। किंचदृष्टःसाक्षादसुरविजयीनाकिनांचक्रवर्तीमा
 त्स्योन्यायःकथयतियथावारुणीदंडमूर्तिनीतिः। पातालं
 द्रादहिनयमथास्यवनित्यानुषक्तंतन्ःपुण्यैरजनिनवता

मुरा.

१२

१२

वीरराजन्वतीभूः। दशः सविषादमात्मगतं कथमिदमस्माकंस
कललोकशोकशंकुद्धरणाशीलशीतलेन्योरामनद्रप्रवासवैम
नस्यमप्युपपत्स्यते दृष्टवानिः शेषानंदस्यंदिनीनामपीन्दुकर
कन्दलीनांकमलवनीनिमीलनमंकस्यानं विमृश्य कांगति
ः। कूर्मराजमुजगाधिपगोत्रयावद्विक्रिभिरैकधुरीणः। मां
प्रसूयकथमस्तुविगीतोहापरार्थविमुखोरघुवंशः। विश्वा
मित्रः। सस्मितं राजर्षे ममकारोहिराजपुत्रेषुराज्ञामुपला

प्रीः

१३

लनक्लेशाय केवलमुपयोगस्तु प्रजानां यथैतत् कष्टावेव व्य
धाकष्टे नित्यं श्रवणं न क्रमः ॥ श्रवणं नाम लंकारः कपोलस्य
तु कुण्डलं दशरथः ॥ परममनुगृहीता वयमेव मन्त्रभवता
संभाव्यमाः किंपुनरकृतास्त्रः क्षीरकण्डश्रवत्सोयमिति
प्रमुग्धोस्मि विश्वामित्रः ॥ विहस्य सरेव तत्र न वृत्तमेवा
वरुणिमृष्टिं पुरोधाय चरितं ब्रह्मचर्यं व्रतस्य धनुर्वेदसं
स्कारं स्तावत् कृशश्च प्रसादादस्मात्स्वायत्ता एव दशर

मुरः

१३

१३

रथः॥ सविनयोपरोधं भगवन्नुद्धसितमपिरधुराजवीजि
नां त्वं दायत्तमेव किंपुनः कार्मुकविद्यासंप्रदायः॥ शंकेस
हस्तकिरणकुलैकपक्षपातेनैव सहस्रं परिषत्सरान्नग
वंतं कशश्चमुपासीनो विद्यास्त्रमंत्रोपनिषदमध्यगीष्ठाः
॥ विश्वामित्रः॥ अलंचतेरामनद्रेपि बालो मम तिलीकं संभा
वनया दिवः पृथिव्योरंतरालेति निरतिरस्करिणी तर
णिरणुतरोपि तेजसातिरस्करोति दशरथः॥ सस्मितम् श्रीः

१३

नमवन्कुशिकवंशकेतोकस्यलिनीतादृशीजिह्वायस्त्वामपिब्रुवा
णमधरोत्तरेणप्रतिसंधत्ते. अपवार्य. ~~अपवार्य~~. वामदेव. एवम
त्रनगवान्ब्रवीतिकौशिकः॥ वामदेवः॥ किमत्रप्रष्टव्यावयं. कौ
शिकोऽर्थनिवान्दातारक्षणीयोमहाऋतुः॥ रक्षितारामभद्रश्चेद
नुमान्यामहेतरं. अपिच. जगतीभारस्विन्नानांविश्रामोभव
तामयं. यद्यथाकामसंपत्तिप्रीतार्थमिखददर्शनं. किंच. विशे
षेणायूरयितुमर्थिकामान्मेत्रावरुणेनगोत्रगुरुणाते.

मुरा.

१४

१५

संदिशतासंदिष्टः समाधिदृष्टोयमेवार्थः। दशरथः। एवमेव ध्या
नमयदृष्टिपातैः प्रमुषितकालाध्वविप्रकर्षेषु विषयेषु नैष्ठि
कानां सर्वपथीनामतिः क्रमते विमृश्य क्रियाणां रक्षा
येदशरथमुपस्पृश्य विमुखे मुनौ विश्वामित्रे नगवति गृहे
संप्रति गृहान् तपोलेशक्तेशा दुपशमितविद्धप्रतिभये
प्रवृत्ते यष्टुं वारधुकुलकथैवास्तमयते मुनिं प्रति नगव
न् रजगजुरागाधि नंदनत्वं चेद्दीक्षिष्यमाणो राम नद्रं प्रतीक्ष शिवः

१४

सेतन्नश्वरतुपतिव्रतावृत्तमियंचतुरतुमेदिनी॥
 नेपथ्यानिमुखः॥ क० कोत्रभोःप्रविश्यदोवारिकः॥ कि
 माज्ञापयतिदेवः॥ दशरथः॥ आहूयतांरामभद्रः॥ वाम
 देवः॥ लक्ष्मणश्च॥ दशरथः॥ सस्मितम्॥ पृथक्प्रयत्नापे
 क्षीनायमर्थः॥ नरवलुपकाशमन्तरेणतुहिनभानुरुज्जि
 हाते॥ दोवारिकोनिष्क्रान्तः॥ ततःप्रविशतांरामलक्ष्म
 णौ॥ रामःसहर्षम्॥ सुराधीशक्रोधाज्जगदपरथाक

पुरा.

१५

15

तुमपरेपुराणब्रह्माणेभुवनपितरःसप्तवक्त्रताः।धृतास्तु
रेनामीबहिरपिचवैश्वानरपथात्कथापोराणीयंचरितमति
यस्यप्रथयति।कथं सोपि नगवान्विश्वामित्रःस्वयमुपच
रिष्यतेऽस्मामिः।इतिपरिक्रामतः।पुरेवल्लोकहर्षातिशयं
निरूपयन्।नूनंविनयविनम्रयोस्तातवामदेवयोस्तु
तीयःप्रसन्नपावनीयतमाकृतिःसन्नगवान्विश्वामित्रो
नविष्यति।नक्षत्राः।तंप्रतिसाश्चर्यस्मितं।आर्यःअयमी

श्रीः

१५

दशः प्रशमविश्वसनीयतनुवननयंकरीः कथमधत्त रुषोपि
 स्थितमिदमेव वामृदुमनोऽनुषारतमास्तमसिसतिज्वलन्ति
 महोषधयः॥ रामः॥ वत्सलक्ष्मण एवं दुरवगाहगंजीरचरि
 ताश्चित्रीयंतेमहांतः॥ अपिचब्रतविहृति करीनिरप्सरो
 निःसहजगदस्य निगृह्यतो गृह्यंति नमदमरशिरः कि
 रीटरोचिमुकुलितरोषतमांसि चेषितानि वाम दृष्ट्वा स
 हर्षं कथमागतो राम भद्रः॥ मुनिं प्रति नगवन् ब्रह्मज्यो

मुरा.

१६

१६

तिर्विवर्त्तस्यचतुर्द्विहयोगिनः॥ ऋष्यशृंगचरोरंशः प्रथमो
यं किं न वत्ते मरुभुजः॥ विश्वामित्रः॥ सहर्षससंभ्रमवत्तो
व्यवामदेव किमुच्यते आरण्यकेषु किमपि प्रकृत
मं ब्राह्मण्यमृष्यशृंगस्य न केवलममुनावत्सेन ब्रह्म
र्षिर्विज्ञातकः पुत्रवतां धुरमारोपितो राजर्षिर्दिशरथ
श्च व्यवामदेवः॥ भगवन्नेव मेतत्तु ये मैत्रावरुणि पुरोहित
वतो वंशेर्मनोर्जशिरेतास्तावै नयिकीः क्रियाविदधिरेयेषां श्रीः

१६

चयुष्मा दृशः। तेषामंचल एष ते दशरथः संप्रसमीये पुनर्जाता
स्ते भ्रवन्मृष्यशृंगतपसामैश्वर्यमिक्ष्वाकवः। रामलक्ष्मणवुपस
र्यतः। वामः वत्सो नगवानेष निःशेषमुवनमहनीयो महामुनि
ः कोशिकः प्रणम्यतां रामलक्ष्मणवुपसृत्य नगवान्विश्वामि
त्रसावित्रौ रामलक्ष्मणवमिवा दयेते विश्वा वत्सा वायु
ष्मंतौ भूयास्तानिति नुजाभ्यांगृहीत्वा रामंच निर्वर्ण्य सब
हुमानमात्मगतं वसिष्ठोक्तेर्मत्रैर्दधति जगतामाप्नुदयि

मुरा.

१७

17

कंधुरं संप्रत्येते दिनकरकुलीनाः क्षितिनुजः। गृहेयेषां रामादि
निरपिकलाभिश्च तस्मिन् स्वयं देवो लक्ष्मीस्तनविषमवारीण
जपतिः। अपि च त्वं तास्ता स्मृतवान् रुचो दशतयी स्वत्प्रीतये
यज्वभिः। स्वाहाकारमुपाहितं हविरिह त्रेता गिरा चामति
त्वां क्षीरोदजलेशयं क्रतुनिहः पृथ्वीमवातीतरन्नुदत्तादश
कंधरप्रभृतयो नियाहितारस्त्वया वत्स अयमत्र नगवान्
नयंतौ नेतुमागतः। राम लक्ष्मणौ यदभिरुचितं भवते ताता

श्रीः

१७

यच. दश. तौ सस्नेहमादाय. भगवन्कोशिकेत्यर्द्धोक्तेमन्यूसीड निग
 ह्यमाणकंठोवामदेवस्यसुखमीक्षते. वाम. इमो ते राम लक्ष्म
 णावित्यर्पयति. विश्वा. सादरं प्रतिगृह्णाति. नेपथ्येष्टं वध्व
 निः। वाम. निमित्तमनुमोदमानो दशरथमुत्तासयति. पुनर्ने
 पथ्ये. सुखायमाध्यंदिनीसंध्या नवतु देवस्य. संप्रति हि. कि
 रतिमिहिरेविषद्रीचीकरानतिवामनीस्थलकमठवदेह
 ष्ठायाजनस्यविचेषैते. गजपतिमुखोद्गीर्णैरप्यैरपित्रस

मुरा.

१८

१४

रेणुभिःशिशिरमधुरामेणाःकच्छस्यनीमधिशेरतेअपिचेरुनो
पटीरतरुकोटरकुटीरमध्यासीताः। प्रत्यक्षरस्तुतस्तुधार
सर्निर्विषाभिराशीभिरभ्यधिकभूषितभोगभाजः। गायन्ति
कंचुकविनिद्रुतरोमहर्षस्वेदोर्मयस्तवगुणानुरगेन्द्र
कन्याः। विश्वामित्रः। सरवेदशरथः। प्रियमपितथ्यमाहवै
तानिकः। मंदोद्धतैःशिरोनिर्मलिभरगुरुभिःप्रौढरोमां
चदंडस्फायनिर्मोकसंधिप्रसरदविगलत्संमदस्वे

श्रीः

१८

४५
 रघुराः॥ जिह्वायुग्माभिपूणाननविषमसमुद्गीर्णवर्णानिरामं वेला
 शैलांकनाजोभुजगयुवतयस्त्वङ्गुणानुहृणंति. दश. सविनय
 वेत्तक्ष्यस्मितं. वामदेवः॥ राजर्वेपूलासीदतिदीक्षाप्रवेशः॥ तदेवंवि
 धमधुरगोष्ठीमंगनिष्ठुराणांप्रथमेवयमेतावत् वितुमिच्छामः॥
 दशरथः॥ रामलक्ष्मणाववलोक्य. बाष्पोत्तंभितलोचनोमुनिं प्र
 तिभगवानित्येहैकैवाकलंतं नाटयति. वाम. ससंभ्रमं. भग
 वत्कोशिकसाधयशिवाः पंथानोवत्सयो रामलक्ष्मणयोरित्यु

मुरा.

१२

११

त्वाय सर्वे यथोचितमाचरन्ति. विश्वा एव मास्यतां नवद्भिरिति राज
पुत्राभ्यामनुगम्यमानो निष्क्रान्तः. दशरथः. दीर्घमुष्टं च निश्वस्य.
नूनमिदानीमस्मानि वनगवंतमपि कोशिकमकारणवत्स
लं वत्सो मे राममद्रः कचिदस्मद्वियोगात्तिदुःखी दुःखाकरिष्य
ति. अथर्वविषया लोकसुखी च सुखयिष्यति. वामदेवः. राजर्षेव
यं वा कोशिको वेति क्व पुनरेष कक्षाविभागे रामचंद्रमाधुर्यस्य
. यदिंदोरन्वेति व्यसनमुदयं वानिधिरपामुपाधिस्तत्रा

शिवः

१२

यं जयति ज नि कर्तुः प्रकृतिताः अयंकः संबन्धो यदनुहरते तस्य
कुमुदं विशुद्धः शुद्धानां भ्रवमन नि संधि प्रसाप्तिम् ॥ दशरथः ॥
विमृश्यैव मे तत् रत्नाकरो जनयिता सह जश्ववर्गः किं कथ्य
ताममृतकोस्तु न पारिजाताः ॥ किं तैरचित्य मिह तत् पुनर
न्यदेव तत्त्वांतरं कुमुदबंधुरसौ यदिदुः पुरो बलोक कथं
लोचनपथमतिक्रान्तः सरामलक्ष्मणे जगवान् तद्वयम
पि प्रवास दुर्मनसं दक्षिणकोशले श्वरसुतां देवीमपसृ

मुरा.

२०

१०

त्यसां त्वयामर्चयेति निष्क्रान्ताः सर्वे ॥ ॐ ॥ इत्यनर्घ्यराघवना
टके विश्वामित्रदशरथसंवादे नाम प्रथमोऽङ्कः ॥ ॐ ॥ ततः
प्रविशति यजमानशिष्यः ॥ अये प्रभात प्राये वरजनीत
थाहितमोभिः पीयंते गतवयसि पीयूषवपुषि ज्वलिष्य
त्मानं डोपलपटलधर्मैरिव दिशः ॥ सरोजानां कर्षन् नलिन
मयमयस्कां ॥ तमणिवत्क्षणदंतः शल्यं तपति पतिरद्यापि
न रुचां ॥ अपि च जाताः पक्षपलांडुपांडुमधुरच्छायाकिरस्तारकाः प्राचीमं कुरयं
ति किंच न रुचोराजीवजीवात

श्रीः

२०

वः लूतातंतुवितानवर्तुलमितो विबंदधञ्चुवति प्रातः प्रोषितरो
चिरं वरतलादस्ताचलं चंद्रमाः ^{सुख}सर्वतो बलाकच दिङ्मंडलीमु
कुटमंडनपद्मरागरत्नांकुरे ^{समूहः १३}किरणमालिनिगभितैपिसौख्य
प्रसुप्तिकमधुव्रतचक्रवालवाचालपंकजवनीसरसाः सरस्यः
अपिच प्राचीविभ्रमकणिकाकमलिनीसंवर्तिकाः संप्रतिदे
तिस्त्रोरमणीयमंबेरमणोद्यमुच्चरंतरुचः ^{सुखस्य}सूक्ष्मोद्भासमपी
दमुत्सुकतया संभूयकोशाद्वहिर्निःकामद्रमरौघसंभ्रमभरा
दभोजमुज्जंभते अपिच एकदिप्रभृतिक्रमेण गणनमिषा

भाताः ४
संवर्तिका नवदले ४
रस्यमरु

किरणता १

मुरा

२१

तत्र त्वष्टिं करति
पाठः ५
टंको ५

मिर्वास्तंयतां कुर्वाणा समकोचयद्देशशतान्यभोजसंवर्तिकाः भूयोऽपि
क्रमशः प्रसारयति ततः संप्रत्यमूर्नुद्यतः संख्यातुं सकुतूहले वनलिनी
भानोः सहस्रं करान् अपि च प्रेत्यासन्नसुरेद्र सिंधुरेशिरः सिंदूर
सांद्रारणाय तैजस्त्रसरेणावो वियौ दिदं प्राचीनमातन्वते शंके सं
प्रतियावदभ्युदयते ततः कुन्मजारज्यद्विरजः छटावलपितो देवस्त्रि
षांमीश्वरः पुरोबलोक्य कथमिदमुदयाचलमौलिमाणिक्यम
र्कबिंबमद्यापि न विहाय स्तलमलं करोति तदस्मद्गुरोर्वितायमा
नयज्ञस्य कुलपतेः कौशिकस्योद्देशात्स मिदाहरणाय प्रस्थितोऽस्मि

श्री
२१
बप

बहुः। आर्यशुनः शोफ किमपि आश्रयं भीषणं च वर्तते = १ प. १ आर्यशुन इति कोपि सत्रिय कुमारो आगत इति श्रुत्वा कौतूहलेन धा-
वंस्य सा गोतमतपोवन पर्यंत प्रतिष्ठिता पाशाणा पुत्तलिको सत्यमा-
नुशी भूत्वा ममैव सन्मुखं परापतिता = ३

तत्त्वरितंगद्यामीति परिक्लामति प्रविश्य सैभ्रंती बटुः २ अज्जं शुणः
सेहं किंपि अथरिअं भीषणं च तद्दि शुनः शोफः सचमत्कारं परिवृत्य
सखे पशुमेदु किं मां आश्रयं भीषणं च पशुमेदु अज्जं रामो न्ति को विंस्वति
अकुमारो आगदो न्ति सुणिअं को दूहलेण धावंतस्संसा गोतमतवोव
णपेरं तपतिष्ठिदापत्थरपुत्तलि अस्सिअमाणुसी भविअं ममज्जेव
संमुहं परावडिदा तां पेस्सिअ उत्तरासंगवक्कलं पिउत्ति अं पलापिदो
हिं शुनः विहस्य सखे साधु कृतं दिष्ट्या हि जीवतः पुनरावृत्तिः पशु
तौर सखदुमां अज्जो इमा एदुद्धर सखसी एमुहादो इति वैपमानः पादयोः

तां प्रेक्ष्य उत्तरासंगवक्कलमपि उस्सित्वा पलापितोस्मि = ३ तत्तरस्तु मां आर्यः पतस्यादुस्वरा सस्यामुखतः = १

प० शृणोमि या जनकवंशपुरोहितस्य तत्र भवतः सदानंदस्य जननी - ९

मुरा
२२

पतति शुनः सस्मितमुत्थाप्यौलिंग्यं च वयस्य न मे तव्यं २ शृणोमि
तत्र भवतौ गौतमस्य महर्षे रक्षित्यानाम धर्मदारा नै पशु सुणामि
जाजिण्यं वंशपुरोहितस्तत्तत्र भवदो सदानंदस्स जणणी शुनः
अथ किं पशु तदो २ शुनः सैयं पुरा पुरुहतरवेडितचारित्र्यस्य दीर्घ
तपसो मुनेर्मन्युना निजमेव तदिंद्रियदौर्बल्यमेवं विवर्तमानं
मनुभवन्ती संप्रत्यस्य रघुराजकुमारस्य तेजसा तस्मादंधकारा
न्तिरमुच्यत तदलं मावेगेन पशु उन्मील्य चक्षुषी निरूप्य अ
हो अज्जस्स पसाण्णं पुणो विज्जी अलोपपड्होहि तद्धो विसं

न २

त ४

श्री
२२

प० अहो आर्यप्रसादेन पुनरपि जीवलोके प्रतिष्ठितोऽस्मि - ९

तथा विशंकाज्वरो अद्यापि न मां परित्यजति तत् अद्य शुनः शोफमुह
तं विश्राम्यतु - ९

प.१ कथं विशयमगतस्त्वाचाकचिक्येन भगवता हरिणापि हरित्वं विडंयते-३

काजरो अज्ज विणमं परिच्च अदिता अज्ज सुणः सेहमुहुत अंवी समी अ
डु शुनः सखे किं मे तद्भयमिति ब्राह्मणस्य तत्पर्यवस्था पर्यात्मानं मि
त्युपविशतः पशु चिरं विअम्य निःश्वस्य च सविस्मयं कंधं विस
अमि अतएहा कलकलं लिखे ~~क~~ भवदा हरिणा विहरिणदा विडं वि
अदि शुनः विहस्य सखे साधु ब्रवाति भवान् अल्पीयानं खल्वं
यं लोकः कथं मे हि कसुरवाध्यवसायाद्भूयस्योरात्रयः पराहन्यं
ते किं नु मनो हारिभिर्गोहोयैराहयमानस्य लोचनद्वयस्यापि न
जनो विवेकं मं कुशयितुमधीष्टे किंपुनस्तत्सहस्रनयनस्य ता

विशयेः २

प. १ म. न्ये एतस्या मुनिगृहिण्याः पुण्यपरिणामः भवरासमभद्रस्य प्रवासकारणं = १

मुरा
२३

गोलांशुः कसमुखो जनर
मे ३:१

दृशि विभवे मरुतां पतिः चक्षुः प्रीतिमुद्रवंति मं नूद्रवंति चांपराणि
कुसुमचापचापलानि पशु विहस्य मं स्मे ए दा ए मुणि द्यरणी एं पु
सपरिणामो एत्य राम भद्रस्स पवासकारणं शुनः इदं तावत्प्रथ
मं पशु साभ्यर्थनं अज्जिंदुदी अं पि सुणि दुं इ मिणा देव अणेणाप
ज्जु सुकस्मि शुनः सखे त्वयि किं मं कथं नार्थं नाम अस्ति किं किं धा
यां भगवतः पुरंदरस्य नंदनो बाली नाम प्लवंगराजः तं च रज
निचरचक्रवर्तिना दशकंधरेणा प्रवृत्तमेत्री कर्मवलो क्यवान
राद्य भल्लगोलांगूलप्रभतीनामाचार्यः सर्वा मात्यानुमतो जां

श्री
२३

प. १ आर्य द्वितीयमपि श्रोतुं अनेन ते वचनेन पर्युत्सुको स्मि = ५

स ६ ३

महेंद्रपराभवेन नवीभूतः अ
मंदः विक्रमो य
स्य २

बवानेवादीत् पशु सकौतूहलं तदो २ शुनः ततश्च राजन्मा
या विनी खलियं राक्षसजातिः विशेषेण महेंद्रावस्कंदकं लि
तामंद विक्रमः पितृवैरी तवांयं रावणः अपि च त्वदीयदोर्मूल
संपीडनगलितपौरुषो न विश्वविजयीति स्वयं मां शंकनीयः
नोपि सामंतांतरजिघृक्षायामंतरावर्तिनि समुद्रे लघुसमुत्थः
तदेनेन सुरासुरविजयिना विराड्भुवनं ^{सह ९} मंडले नैमैत्र्यमनर्था
नुबंधि किंच सर्वथैयमनुपकारिणी पुलस्त्यापत्येषु प्रीतिरिति
भगवानिहोदाहरणं हरिणकशेखरः तथाहि उद्धारयो भूषण

समताश्रवाश्चालुधिरिका ४

शांघसमुत्थानेयस्य ४

चंद्रशेखरः १ विरोधित ३

वाहनं १

अहोअस्यस्थविरभलूकस्यमंजोपन्यासःपरिहासकुशलताच=२

कुवेरे १

मुरा
२४

मंस्थिमालाभस्मंगारागौगजचर्मवासः एकालयस्थैपिधनोधि
नाथेसरथोदशैयंत्रिपुरांतकस्य पशु महासं अहोअस्मंथेर
भलूअस्मंमंतोवस्मासौपरिहासकुसलदात्र तदो२ शुनः तत
अतद्वचनेनरावेकूयप्रलपितमित्युपहसंतिहरीश्वर उपांशुत
दनुमत्यामहामात्यस्यकेसरिणः पुत्रोहनूमानेनरुसारथेःपुत्रं
कुमारमादायसुग्रीवमृष्यमूकेनोमपर्वतदुर्गमेनप्रविष्टः पशु
साकूतं अज्जैजौसौमारुदीतेतामल्लोत्तिसुणीअदि शुनः अ
थकिं पशु सविचिकित्सं अज्जैजधातधावाभोदु सामीसामी

वालिनि ४

श्री

२४

सूर्यस्य ४

साभिप्रायं २

प.१ आर्ययःअसौमारुतीत्रेतामल्लइतिश्रूयते=२

प.१ आर्ययथातथावाभवतु१

आंजनेयोहनूमान्यात्रेतामल्लशमारुतिः३ तिहेसचंदः२ त्रेतायुगेमल्लःसुभदः२

स्वामी स्वामी एव तं परित्यज्य न सदृशः तादृशस्य महाभागस्य प्रतिकूलपरिग्रहः १
 अंजन्याः पुत्रः हनूमान् २

पुत्रैते २४
 प० हुं तत्तु चितं एव यत्तु स पुत्रो सब्रह्मचारी वा भू

जैवैतं परिच्छेद अणसरिसोतारिसस्समहाभाअस्सपडिऊलपरिगहो
 शुनः विहस्य सखेपुरैव किल्लायं मां जनेयो भगवतः सहस्त्रकिरणा
 द्याकरणविद्यामंधीयानस्तदात्मजन्मनोवानरयोनेः सुग्रीवस्य
 साहायकं ममिप्राय हो गुरुदक्षिणी चकार पशु सानंदं हुं तौ चितं
 जैव जंगुसुपुत्रो सब्रह्म आ ई अणुवत्ती अदि तदो २ शुनः ततश्च
 अहिभयोपे जापजर्जरं सुहृद् हं मुपश्रुत्य राक्षसराजः खरं दूषणात्रि
 शिरोभिर्महामात्यै रंधिष्टितं मात्मवलैकदेशं सिंधोरुदाचिकुलैवालि
 परिग्रहाय प्राहिणोत् पशुमेदः कंधं अपरिहीणमिन्नधर्मा विररख

तत्प्रादरिभयं लोके पत्सवर्गसमुद्रवमिस्मरः ३
 तत्प्रादरिभयं पत्सवर्गसमुद्रवमिस्मरः ३

रक्षणाय १

प० कथं अपरिहीनमित्रधर्मापिराक्षसो १

मुरा
२५

शिवाय ९

सो शुनः सखे किमुच्यते रावणः खल्वसौ प्रियाकर्तुं के स्मै च न नि
जशिरः कर्त्तनरसप्रहृष्यद्रोमायस्स परमिहलंकापरिवृटः विल
क्षव्यापारं किमपि ददृशुर्यस्य दशमं शिरस्तोमूर्द्धानः क्षणधृतपुनर्ज
न्मसुभगाः पशु सकौतुकं तदो २ शनः ततश्च सुकेतुसुतानाग
सहस्रबलधारिणी तादकानामराक्षसी तस्मादनीको दीगत्यम
नुष्यमंडलविहारकौतुकादिमांभूमिं मस्मदीयामधि वसति पशु
अहो कै धं ३ ॥ असहस्रबला इति अति असुदपुष्टं खुण्णं तदो शु
नः ततश्च श्रौतस्य विधेः प्रत्यूहं मस्याः शंकमानो विश्वामित्र इमौ दा
शरथी रामलक्ष्मणा वानीतवान् पशु जाणो रामभद्रो तिको धिररख

श्री
२५

ना ३

प. १ अहो कथं नागसहस्रबलास्त्रा इति अश्रुतपूर्वं खलु एतत् ३ प. ५ जाते रामभद्र इति कोपिराक्षसानां उपरि अवतीर्णः ख
लु एतः ९

प०॥ मन्ये मंत्रमयीभिः अस्त्रदेवताभिः समं वलातिवलाः विद्यापिरामे संक्रमदृष्यति = ४

प०॥ आर्ये ननु भणामि यदि निजा एव शक्तयः निजा एव अस्त्रविद्याः तत्किमिति आत्मनः विघ्नोपशमे राघवस्य गौरवं उवाच
यति तत्र मवान् कौशि

कः ६

साणं उव रिं अवइस्मै रखु एसो शुनः सखे एवमेतत् रामभद्र इति को
प्यं यंचतुरस्रो रास सरहा सिद्धमंत्रः विशेषेण पुंन रिदानो भग
वता कौशिकेन ब्रह्मज्योतिषस्तादृशं विवर्त्तमां श्रयं दिव्यास्त्रमंत्र
पारायणमं ध्यापितः पशु मंसे मंतमई हिं अत्यदेवदा हिं समं वला
तिवला ओ विज्ञा ओ विरामे संक्रमिस्सति शुनः अथ किं तदपि
संवृतमेव पशु अज्जैणं भणामि जइणि आओ ज्जेवसत्ती ओणि
जाओ ज्जेव अत्यविज्ञाओ ता किं ति अत्तणो विग्घोपसमे राहवस्सो
गारवं अप्येदि तत्त भवं कोसिओ विहस्य अहं वा पाहुण अहत्थे
ए सप्पमाअणं रखु एदं पशुनः सखे अनभिज्ञोसि स्वयं प्रयोगादिते वासि

प०॥ अथवा प्राचुरिण कस्तेन सर्पिमारं एखलु
एतत् ३

मुरा
२६

२६

याज्ञिकाः ४

भिः प्रयोगैर्महिमानमौचायाणामुपचिनोति पश्य स्थानेषु शिष्य नि
वहैर्विनियुज्यमाना विद्यागुरुं हि गुणवत्तरमातनोति आदाय शु
क्तिषु बलोहकविप्रकीर्णै रत्नाकरै भवति वारिभि रंबुराशिः किंच
दीक्षिष्यमाणानक्रुध्यंतीति रक्षितारं सत्रियमुपाददेते पशु अ
ज्जै सोहणं मंत्रेसि असंपुणो वि किं पि पुष्टिदुका मोक्षि शुनः किंत
त् पशु कंधं सवधानिगूढं पिवाणाराणं छगुसं अज्जै एपडिव
सं शुनः सखे सर्वमेतदयो ध्यायात्रायां समाधिमयेन चक्षुषा सा
क्षात्कृतत्रिभुवनत्रिकालवृत्तांतस्य तात विश्वामित्रस्य मुरवादेशो
षं सर्वतोवलोक्य अहो प्रीतिकी भुवनस्य लक्ष्मीः तथाहि प्रत्य

श्री
२६

नूतनज्यलितैः ९

प० कथं सर्वथानिगूढमपि वानराणां बाहु एयं आर्येण प्रतिपन्नं ४

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

मंत्रा ९

शक्ति ९

कोषोस्त्रीकुप्रलेपात्ररतिहैमः ४ शुक्तिरूपाणि ४

कुरुविंदः आरक्तमणिस्तस्य कंदलं
नवांकुरं तद्वत्तु चोपपाते ९

सूर्यकांतमणिभिः ९

किरणाः ९

ग्रज्वलितैः पतंगमणिभिर्नीराजिताभानवः सावित्राः कुरुविं
दकंदलरुचः प्राचीर्मलंकुर्वते प्रौढध्वांतकरालितस्य वपुषः छा
याछलेन क्षणादप्रक्षालितनिर्मलं जगद्दहिर्निर्मोकमुन्मु
चति अपिच पीत्वाभ्रशंकमलकुंडलशुक्तिकौशादोषात
नीतिभिरवृष्टिर्मथोस्फुटंतः निर्यन्मधुव्रतकंदबमिषादमं
तिविभ्रंति कारणगुणानिर्वमौक्तिकानि अपिच विकसित
संकुचितपुनर्विकस्वरेष्वुजेषु दुर्लभ्याः कलिकाः कथयति नू
तनविकाशिनीर्मधुलिहामर्द्यः आदित्यंचनिर्वर्ण्य कटुभि

छायाछलेन
वपुषः कंचुकं ३

पूजायां मकरंदोपि भवेदर्घस्तथादे इत्युजयः ९

तीक्ष्णोः ९

प० अहमपिहृत्रियकुमाराणां दर्शने उक्तेऽतिष्ठोस्मि ३ तत्कथय कथं पश्यामि ४

मुरा

२७ २७

आज्ञादेहि ३

यज्ञायतनं ५

रं पि कठोरचक्रवाकोत्करविहरज्वरशान्तिशीतवीर्यैः तिमिरहृ
तमं यं महोभिरं जैनं जयति जगन्मयनौघमुल्लभानुः तदे
नुजानी हि मां समिदाहरणाय पशु अहं पि सति अकुमारा
णां दंसणो उक्तेऽतिष्ठोस्मि तौ कहे हि कथं पेरवामि शुनः विहस्य
नन्वेताविव यज्ञवाटमुत्तरेण विहारभूमिषु क्रीडतः तदप्येति
शं कर्मवलोकयेति निष्क्रान्तौ विष्णुभक्तः ततश्च विशतो वै हा
रिकवेशो रामलक्ष्मणौ रामः अहो विचित्रमायतनं सिद्धाश्र
मपदं नाम भगवतो गाधिनंदनस्य तत्तादृक् कूणपूलकोपन

श्री
२७

प्र ६

त ९

तत्तादृक् तृणानां पूलकाः राशयस्तेषां उपनयनं
तेन क्लेशः तस्मात् ९

द्विवर्षो वसो वत्सतरी १

अग्निहोत्रगृहजन्मा ३

सोपालंभं १ हन्यते १

कौस्तुभकेसराणि नीलोत्पलं ५

यनकेशाञ्चिरद्वेषिभिर्मध्यावत्सतरीविहस्यबहुभिः सौलुंठमालै
भ्यते अप्येषप्रतनूभवत्यंतिथिभिः सोष्मासनासापुटैरापीतो
मधुपर्कपाकसुरभिः प्राग्वंशजन्मानिलः लक्ष्म्यायैत्रिवकिल
देवः कौस्तुभकिंजल्कनीलोत्पलमसौ हरिः स्वयं किमपितत्तेपेत
पः कपटवामनः इत्यमेतन्महातीर्थमध्यासीनादिजातयः अ
कुतोभयसंचाराः षट्कर्माणि प्रयुजते अन्यतश्च दृष्ट्वा आर्य
पश्यैतेपशुबंधवेदिवलयैरौदुंबरीदंतुरैर्नित्यं व्यंजितं गृह्यतंत्र
विधयो रम्या गृहस्थाश्रमाः यत्रांमी गृहमेधिनः प्रचलितस्वारा

पशुयज्ञः तस्य वेदयः तासां वलैः औदुंबरी उन्नतैः २

प्रकटीकृताः गृह्याः तत्र विधयो येषु २

मंडनैः समूहैर्वा ३ Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

प्रचलितोत्तराज्यसिंहासनात्त्वर्गराज्यसिंहासनायेभ्यस्ते १
 स्तराज्यसिंहासनादंद्रोदयोयज्ञभागं गृहीतुं येभ्यो गृहस्थेभ्यः प्रचलिताः १

अग्निषु १

जुहुंति १

मुरा
 २८

ज्यैसिंहासनावैतानेषु वृषीरयोनिषु पुरोडाशान् वषट् कुर्वते
 रामः सहर्षस्मितं वत्स इतोऽपि तावत्कृतार्थयावहै च सुषी प्र
 सन्नपावर्नोयमृषीणां समवायः इदमप्येषां पूरयित्वैव स
 र्वगिर्मतिरिक्ताः शिराततीः जटारूपेण विभ्राणैः शिरोभिर्गृह
 नैसदः किंच तपः कृशतरैरंगैः स्त्रष्टुमाकारितैरिव सायं प्रा
 तरमीपुण्यमग्निहोत्रमुपासते इति परिक्रामतः लक्ष्म आ
 र्यरमणीयमितोक्ते वत्तैर्वालेयतंदुलविलोपकदर्थिताभि
 रेताभि रग्निशरणेषु सधर्मिणीभिः तत्रासहेतुमपि दंडमुदस्य

श्री

२८

आकारीकते
 रिव ४

वि १

वलिषु योग्याः बालेया तंदुलाः तेषां लोपः भक्षणं तेन कदर्थिताभिः २

वत्सहितैः तापसकुमारकरैः अपनीतनीवारेण निर्वृतं ३

भक्षयति ३

मानं मां द्यातुमिच्छति मृगे मुनयो हसन्ति रामः परिक्रामन् सकौतुका
नुरागं वत्स इत इतस्तावत् आर्द्रप्रसूतिरियं मंगलयज्ञवेदिने दि
ष्टमे वह्नि रणीत एते तृणं च वत्सीयतापसकुमारकरोपनीतनी
वारनिर्वृतमपत्यमद्यैस्तैश्च अन्यच्च विघ्नक्षेपो धनकुमारस
मर्षमाणश्यामाकतंदुलहतांच पिपीलिकानां श्रेणीभिर्गोश्र
मपथाः प्रथमानचित्रपत्रावलीबलपिनो मुदुर्मा वहन्ति लक्ष्म
अहो पशूनामपि प्रसववात्सल्यं अहो शिशूनामपि सत्कर्मता
छील्यं अन्यतो विलोक्य च मुनि विनियोगविलूनप्ररूढमृदुशा
द्वलानि वहीषि गोकर्णतर्णकौयंतस्मैत्युपकंठकक्षेषु इति परिका

भंगणयज्ञवे
द्याः
अतिनिकरसं

वे ४

आश्रमाणोप
थानः इति आ
श्रमपथाः ४

सर्वत्र ४

सत्कर्मत छील्यं ३

गोकर्णपथैर्गार्धरोहिताश्च मरो मगाः
त्यमरः ६

हरिणविशेषगालकः १

खादति १

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

मुनिविनियोगेन विलूनाः प्ररूढाः वर्धिता मृदुशाद्वलीः हरितवर्णतृणानि येषु तानि २

स्वल्पनदीषु ४ स्वल्पनद्यां तु सारणीति मेदिनी ४

केरले देशे भवा केरली तस्याऽधिकुराः केशा ४ तेषां
मंगिरचना तद्वत् मंगुरं ३

विश्राम्य २

मुरा
२५

श्री
२५

आगत्युक्तः ४

मतः लक्ष्म आर्य इयमेभिरीलवालैः पदेपदे ग्रंथिलासुकुल्या
सु तीव्रतरा जलवेणिः प्रवहति विश्राम्य रामः वत्ससाधुदृष्टं आ
लवाल बलयेषु भूरुहां मां सुलस्तिमितं मंतरांतरा केरली चिकु
रमं गिभंगुरं सौरिणीषु पुनरं बुद्ध्यते तदेहि भगवती कोशिकी
मां लोकयंतौ मुहूर्त्तं मां त्मानं पुनीवहे परिक्रम्यां वलोक्य च क्वचि
त्सां क्रामिकोऽपि विशेषो नैसर्गिकं मुतिशेते जडस्वच्छस्वादु प्रकृति
रूपहृतेन्द्रियगणो गुणो यद्यप्यसौ मयं मयुते सिद्धो विजयते त
थाप्युत्कर्षाय स्फुरति सरिता मां श्रमसदा मिदानी वानी रद्गुमकुसु
मजन्मा परिमलः लक्ष्म आर्य पुरस्तादनु कोशिकी मवलोकय

आकर्षितः इन्द्रियगणो येन ३

स्वाभाविकः ४ अतिक्रमते ४ प्रकृति सिद्धः ३

© Dharmarthamustard.com Digitized by eGangotri

अपा ३

स्वाभाविक इति यावत् ३

हरिणानां अरिपाणि जानस्वावसरणि श्रेणयः अंकुशः
सिंहाः १ तेषां श्रीशिवश्रीचैव ज्ञाते २

तैर्मैधाजनैर्व्रतप्रणयिभिर्व्यूहैर्वदनाभिर्यसिक्ता नित्यवसंतविभ्रम
वतीरम्यापलाशावली एतस्यो हरिणारिपाणि जस्रणि श्रेणि श्रियः
कोरकागोपायंति तपोवनं वनकरिक्रीडाकराकर्षणात् नेपथ्ये रा
मभद्र कियच्चिरमवलोकनेन कृतार्थी • कियंते तपोवनभूमयः सं
प्रतिहि परिणामयति ज्योतिर्वत्यायजूषिरू • चांपतिः किमपि
शमिनः सावित्र्यारव्यं रहस्यमुपासते गुरुरयं मनुष्यस्य • नमा
ध्यंदिनीं सवनक्रियां मिह मखविधौ नेदीपां संभवंत मुदीक्षते
रामः अश्रुतिमभिनीय सानुरागं वारांस्त्रीनं भिषु एव ते विद
धते वन्यैः शरीरस्थितिरौघ्यां त्वचि संविशंति वसते चोपित्व चंता

निकटवर्तिनः ३

एणस्यस्त्री एणी एण्याः इयं ऐलोयी

मुनयस्त्री न वारान्निकालं स्नानं कुर्वते २

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

पावणं कुर्वति १ धारयंति भ्राष्ट्रादं कुर्वति १

यज्ञस्थानं यज्ञवाटं तिहारावली ४

निकरवर्त्तिनो ५

तरोः संवर्धिनी ९

मुरा

३०

सूर्यः ४

वर्द्धमाना वासो सूर्ये युतिश्च तस्या व्यतिर
रः संपर्कः तेन

रैवं तत्पश्यंति च धामेना भिसरतो यच्चार्मणे च क्षुषी धन्या नो वि
रजस्तमा भगवती चर्ये यमो हृदते नेपथ्ये पुनस्तो देवपद्यते
रामः श्रुत्वा स संभ्रममवलोक्य कथंगगनमध्यमं ध्यारूढ
भगवान्निदाद्यदीधितिः तदेहियज्ञवाटं मधिषायक्रमेण कृतो
ह्रिकस्य भगवतः कौशिकस्य प्रत्यनंतरी भवावदिति परिक्रामतः
लक्ष्म सर्वतो दृष्ट्वा आर्य उद्दामद्युमणियुतिव्यतिकरप्रक्रीड
कोपलज्वाला जालजटालजंगलं तदी निकृजको यष्टयः भौमो
ष्मस्तुवमानसूर किरण कूर प्रकाशाद्दशार्मायुः कर्म समापयंति
धिर्गमूर्मध्यारू शून्यादिशः अंतिकतमा चर्ये यज्ञभूमिः तदेहि

भूमेः ३ मे भौमाश्च ते उष्माणश्च

तैर्मिश्रभूय भ्रमंतश्च ते सूर्य जंगलं निजलस्थाने त्रिलिंग्यां पिशिते स्त्रिया मिति मेदिनी ३

किरणाश्च तैः कूरः प्रकाशो यासु २ प्रकाशोद्योत आतपः २

विगतेरजस्तमसीयस्याः ९

श्री
३०

न्यग्रोधच्छायामंडपमंध्यासीनां ऋत्विजः प्रवेक्षावहे गलितयौव
 ने पुनरहनि भगवंतं द्रष्ट्यावः रामः एवमस्त्विति परिक्रम्य नाद्ये
 नौपविशतः लक्ष्मणः पार्श्वतो दृष्ट्वा आर्य मध्ये व्योमं कीडयित्वा
 मयूखान् भानोर्विबेलंबमाने क्रमेण स्वैरं स्वैरं मूलतः पादपानां
 पश्येच्छायाः कश्चिदौ कर्षतीव रामः समं तादवलोके वत्समध्यं दि
 नमं तिकांतमिति दिनमप्यं तिकांतमेव गगनशिखरं मुदयाद्रै
 धिरूढाः कष्टं मर्करथहरयः अस्तमही धरमंधुना जटिति सुखे
 नौ वरोहंति लक्ष्म आर्य नूनं मंदारस्तंसि परापतिष्यंति यदयं
 मध्वरवेदिका संनिधानं तेशु नः शेषमुखेन भगवानुपाध्यायः प्रशा

आगमिष्यंति २

मुरा

३१

३)

अनात्मयेन ३

स्ति रामः सरोषाहंकारं बलस्यद्येवंस्यात् कल्यांतकर्कशकृतां
तमयंकरं मे निष्प्रद्युतः क्रतुविधातकृतमिमं मीषां नीराक्षसां वि
सुमतीमपि कर्तुमिद्यं पुण्याहमंगलमिदं धनुरादधातु लक्ष्म
विहस्य कथं रजनिचरविनाशोत्कंठा विसंस्थुलं मार्यस्य हृदयं
मंदार्घ्यदर्शिनं कौशिकमपि संभावयति अविद्याबीजविध्वंसा
दयमार्षेण चक्षुषा कालौभूतमविष्यंतौ वर्तमानमैवी विशात्
रामः किमुच्यते तत्र भवान् विश्वामित्रः प्रज्ञातब्रह्मतत्त्वोपि स्व
जीयैरेष खेलति गृहस्थसमयाचारप्रक्रांतैः सप्ततंतुभिः अपि

व्यग्रं ४

श्री

३१

वर्तमानमिव पश्यति ३

अथैकोधविषादेचसंभवेस्मरणेपिचेतिप्रतिनीय

च आद्रीकृतो विनयनम्रमहेंद्रमौलिमंदारदाममकरंदरसैरिवीयं
प्रकांतकुंडलितनूतनभूतसर्गः त्रैशंकवंचरितमद्भुतमातताने ल
क्ष्म पुरोवलोक्य सहर्षं स्वाभिरंध्वरचर्याभिः श्रौतमर्थं कृतार्थयन्
अयेकुलपतिः सौर्यमितएवाभिवर्त्तते ततः प्रविशतिदीक्षितवेशो
विश्वाभिन्नः रामः निर्वर्ण्य संवहुमानं वत्सलक्ष्मणपश्येत् कर्म
णः श्रूयमाणस्य ब्यंजनैरंधिकोज्ज्वलां तपस्तेजोमयीं लक्ष्मीं मयं
पुष्पातिमैगुरुः विश्वा परिक्रामन् सहर्षं हंतैकतकृत्य प्रायमात्मा
नपश्यामः यतः निर्वृत्तो ममतावदध्वर भुजा मातर्पणोयं विधि

देवानां १

हंतैर्येननुकेपायां २

दृष्ट्वा ४

ध्वंसैरिति पाठः २

हेरामभद्र २

घातयितव्या १

विवाह १

पुरा
३२

दीयादेनसमुं सुकेतुदुहिताचौद्यैवघानिष्यते पाणौ कृत्य पुनर्वेष
ध्वजधनुर्वैशैकशुक्लवधूमैस्त्वाकैः सुरकार्यदिस्तुचलति स्वास्थ्यं
विधातास्महे रामलक्ष्मणौ बुध्यायोपसर्पतः विश्वा राममतिचि
रानुर्वैर्य सस्तेहकौतुकं एषवैहारिकं वेषमादधानो धनुर्धरः त
त्वं मातरं मस्माकं मम तैरिव सिंचति उभावुपसृत्य भगवन्दाशर
धीरामलक्ष्मणौ अभिवादयेते विश्वा आलिंग्य वत्सौ किमन्यदांशा
स्महे युवाभ्यामभिनिर्वृत्तयोगक्षेमस्य वज्रिणः ऐश्वर्यप्रक्रिया
मात्रकृतार्थाः संतुहेतयः उभौ तूस्त्रीमधोमुखौ तिष्ठतः विश्वा वि
हस्य वत्सौ समंतादुपस्थितौ यैः संन्निवेशः कश्चिदस्मदीयास्तपोव

श्री
३२

अवगाढः १

स्थानं १

युवां ९

नभूमयोरमयंतिवां उपस्नेहयतिवागाहं स्थं मषीणां उभौ सप्रश्रयं भ
गवन् रम्यमेतदं रम्यं वाकः परिच्छेत्तुं मर्हति किंतु दयाति गंचित्तं मय
नौ पश्यतो रंभूत इति यद्यो चित्तमुपविशति विश्वा साकृतस्मितं
वत्सौ इह वनेषु सैकौ तु कवामनौ मुनिरं प्रेतपांसि पुरातनः तमिव वा
मं वलोक्य तपस्विनो नयनं मयं चिरादुदमीलयन् उभौ मुहूर्तमुन्मनी
भवतः विश्वा स्वगतं अये किमप्युत्साहवर्द्धनाय प्राग्भवीयं मनुस्मा
रितं मंतःकरणं मनयोः तदेतावदेवोक्तं अन्यतः क्षिपामि प्रत्यगं वलो
क्यं प्रकाशं कथमुदयगिरिकश्मीरकुंकुमकेदारस्य प्रभातसंध्या लता
याः प्रथमस्तव कोमलमस्तिमालीहस्तानुहस्तिकया कुतूहलिनीभिर्दि

२
६

त ४

उदयगिरेः कश्मीरदेशविशेषस्तस्य कुंकुमस्य केदारः उत्पत्तिस्थानं २

तस्याः

मुरा

३३

षष्ठः ३

३३

दग्धाश्वते
उर्वरिता
मेचकाः श्या
माः ६

तस्य वेदः तेन १

गंगनाभिर्नभोगणाद्वा स एषा यावदुपनीतः अयमपि स्वरो योषित्कर्णका
षायमीषदि स्मरति मिरोर्णाजर्जरोपांतर्मर्चिः मदकलकलविंकी
कौकुनादीकरभ्यः सिति धरशिखरेभ्यो भानुमानुच्चिनोति अपि
च मंत्रसंस्कारसंपन्नास्तन्वदौदन्वतीरपः एतत्रयीमयं ज्योतिरौ
दित्यारख्यं निमज्जति रामः सर्वतो विलोक्य वत्सलस्मरणं तापनैरि
वतेजोभिः पूष्टं निर्वाणमेव कां दिशो जाताः प्रतीचीतुं समुदाचरति
क्रमात् किंच कांचिद्भिभ्रतिभूतिमोश्रमभुवोवैतानवैश्वानरज्या
लोपप्लवेमानधूमवलिभीविभ्रौतदिग्गिमतयः श्रूयंते वदवस्तृती
यसवनस्वाध्यायदीर्घानपि स्पृष्ट्वा बंधमनोहरं प्रतिमुहुः स्वान्द्रा

वर्तुलीकरो
मि ३

श्री

३३

राजते ६

अधिकरूपतां गच्छन् यो धूमः स एव बलभीसो धोपरि गृहं तेन विशेषेण भ्रांताः दिक्प्रदेशायासुताः २

धयंतः करान् विश्वामित्रः॥ वत्सराघव उन्मुक्ताभिर्दिवसमधुना स
 र्वतस्तामिरेव स्वच्छायाभिर्निचुलितमिव प्रेक्ष्यते विश्वमेतत्पर्यं
 तेषु ज्वलति जलधोरत्नसानौ च मध्ये चित्रांगी यं रमयति तमस्तोमनी
 ला धरित्रीः क्षुक्ष्णः॥ स निर्वेदं तेजो मयंत मोमय मन्यतरस्यां तदे
 व दिक्कं किमपि विवित्राधातुः सृष्टिरियं नुवनलोकस्य सर्वतो
 वलोकच चूडारत्नैः स्फुरद्भिर्विषधरविवराण्युज्वलान्युज्वलानि
 प्रेक्ष्यंते चक्रवाकी मनसि निविशते सूर्यकांता त्कशानुः॥ किंचामी
 शत्ययंतस्तिमिरमुनयतो निर्नरा हस्तमिश्रासंघद्वोत्पिष्टसंधानल

मुरा.

३४

३५

कणनिकरस्पृद्धिनोभांतिदीपाः॥रामः॥विलोक.विश्वंचासृषमस्त
मस्तिहितमःकैवल्यमोपाधिकप्राच्यादिव्यवहारबीजविरहा
दिष्मात्रमेवस्मितं.गृह्यंतेनयहेतवःपटुनिरप्यक्षांतरे
र्भातिचध्वांतेनातिघनेनवस्तुवचसाज्ञातःस्वरेणमुक्तः॥
सनिर्वेदं.यातोस्तमेषचरमाचलचूडचुंबीपंकेरुप्रकर
जागरणप्रदीपः॥आःसर्वतःस्फुरतुर्कैरवमाःपिबंतुज्योत्स्नां
कषायमधुरामधुनावकोरः॥किञ्च.घनतरतिमिरघु
लोत्करजग्धानामिवपतन्तिकाष्ठानाम्.छिद्देरमीनिरुडु

श्रीः

३४

भिः किरणव्याजेन चूर्णानि नेपथ्ये कलकलः । सर्वे ससंनममाक
र्णयन्ति पुनस्तत्रैव भो भोः । निर्मज्जचक्षुरंतर्नमदतिकपिलचूर
तारानरास्पिग्रंथिंदंतांतरालग्रथिलमविरतं जिह्वाघदयं
तीष्णांतेपिव्यात्तवक्त्रज्वलदनलशिखाजर्जरेव्यक्तकमानि
र्मांतीगृध्ररोद्रीदिवमुपरिपरिक्रीडते ताटकेयं त्रेताग्निकुंडपू
रंचवर्षेतोरुधिरच्छटाः । हिंसाः सुबाहुमारीचमिश्रानः परिदृ
एवते विश्वामित्रः । सशंकमिव कथं बाटकावत्सरामनरुवि
धानमानुश्रविकंगृहेषुनः प्रतिस्फिरंती किमियं प्रतीक्ष्यते सुबा

मुरा.

३५

३५

कुमुद्वेः सममाततायिभिर्गृहाण चापं निगृहाण ताटकां. रामः। सध
णातिरेकं. नगवन्स्त्रियमिमां कथं हन्ति. नेपथ्ये. अब्रह्मण्यं भोः अब्र
ह्मण्यं भोः तालविश्वामित्रपरिभ्रूयामहे यहीयतामधिज्यधन्वादा
शरधिः। रामः प्रहस्य. नेपथ्याभिमुखमवलोकितकेन. बालवेषि
नः शेषमुहूर्तं धीरो न व. अलं किं शिखागुरुमत्यकोयं विधिस्त्वदा
ज्ञेयगरीयसीतः। न कौशिकस्य त्वयि धर्मपुत्रे पुत्रे मधुच्छंदसि वा
विशेषः। विश्वा. वत्सकृतमुत्तरोत्तरेण. नन्वयं नेदीयानाश्रमोप
घातः। लक्ष्म. समथमिव स्वगतं. मीमांसते किमार्योयं कौशिके

श्रीः

३५

प्यनुशासति। वाचमेषामृषीणां हि शास्त्रैर्मेवानुवर्तते। रामः स्वगतं
 गुर्वदेशादेव निर्मायमाणो नाधर्मयस्त्रीवधोपि स्थितो यम्। अद्यस्थि
 त्वाश्वोगमिष्यद्भिरत्यैर्लज्जास्माभिर्मालितास्त्वैर्जितैव। किंतु दीर्घं
 प्रजाभिरति कोतुकिनीभिराभिरस्मिन्तकीर्त्तिपटहेममताश्रमा
 ने। ज्योतिर्मयेन वपुषा जगदन्तसाक्षी लज्जिष्यते कुलगुरुर्भगवा
 न्वसिष्ठः॥ कागतिः नेपथ्ये अलमिष्टमखान्मूर्खाः खड्गधारयम
 स्तिनः। अदवीयानयं पंथाः स्वर्लोके मुपतिष्ठते। रामः श्रुत्वा सरो
 षसं संभ्रममुत्थाय सविनयमञ्जलिञ्च बध्वा भगवन्जगद्गुरोरा

पुरा.

३६

36

धिनंदन दशरथगृहे संनृतं मामवाप्य धनुर्धरं दिनकरकुलावस्कंदीकोयंकलं
कनवांकुरः। इति हिवनितामेतां हंतुं मनोविचिकित्सते यदधिकरणं धर्म
स्यायंतवैववचांसिनः। इति प्रणिपत्य नेपथ्याभिमुखमवलोक्य मामैष्ट
मोस्तपोधनामानैष्ट रजनिचरचमूरमूरपास्यन्त यमहमागत एव राम
भद्रः। कुशिकसुतकुशाग्रतोयविंदो रिदमनुकल्पमवेतकार्मुकं मेऽति
धनुरग्रेपयान्निष्क्रांतः। लक्ष्मः सोत्साहशंकमात्मगतं दिव्याक्षात्रेण
धर्मेण कोमारमश्रुत्पमार्यस्य तावत् नेपथ्याभिमुखमवलोक्य
प्रकाशं हर्षेनाटय भगवन्कोशिकपश्यस्व पुरस्तादायेद्यतधनुषि वा

शिवः

३६

यथास्त्रव्यतिकरनिरालंबनस्ताटकेयः प्राप्नोती बन्धरामसुनिर्वि
 प्रसुक्ताः सुबाहुः । कृतोन्मुक्तामुविचक्र रुणाश्चर्यबीनत्सहासचास
 क्रोधोत्तरलमृषिभिर्दृश्यते ताटकेयं विम्बा विलोक्य वत्सलक्ष्मण
 विस्मयेन प्रमोदेन च परवंतो वयं नवाचामधीरमहे वक्तव्यमेव वा कि
 मस्ति नखत्वियमद्यतनीवः प्रतिष्ठा दिक्कलंकषकीर्तिधौतवियतो निर्वाज
 वीर्योद्धतास्तेय्यं रघवः प्रसिद्धमहसोयैः सोपि देवाधिपः । विन्नाणेरसु
 राधिराजविजयकीडानिदानंधनुः पौलोमीकुचपत्रभंगरचनाचातु
 र्यमध्यापितः । लक्ष्म भगवन्पश्य अद्य नैशाचरी सेनामयमुद्दलयन्निमां

मुरा.

३७

37

आधानं वीरशरस्य निर्माय त्वामुपस्थितः। प्रविश्य रामः। निःश्वस्य स वैल
स्यं पद्मावसिष्ठः कुशिकात्मजो यंत्रयस्त एते गुरवोरघूणां महामुनेरस्य
गिराकतोपि स्त्रेणो वधो यं न सुखाकरोति। आश्रममवलोक्य प्रत्यास
न्नतुषारदीधितिकरक्लिश्यन्तमो वल्लरी कल्याभिर्मखधमवल्लिभिर
मीसंमीलितव्यंजकाः। श्वः संचिवरयिष्यमाणबहुकाव्याधौ तश्रुष्य
त्वचो निद्राणातिथयस्तपोधनगृहाः कुर्वन्ति नः कोतुकं पुरोऽवलोक्य सु
रतिपुरतो माघन्माघचकोरविलोचनप्रकरकिरणश्रेणीदत्तस्व
हस्तघनं मरुः हृदयलघुमाभूः प्रयोदर्शनप्रतिभूरयंकुवलयदृशामि

श्रीः

३७

तुनेत्रे सुधाभिरनक्तिनः॥ उन्मीलंति मृणालकोमलरुचो राजीवसंवर्तिका
 संवर्तव्रतवलयः कतिपये पीयूषनानोः करः॥ अप्सु सैर्वलनीनवत्सुगि
 रिषु क्षुब्धो यमुन्मज्जता विश्वेनेव तमो मयोनिधिरपामहायफेनायते
 सनिर्वेदं च इंदुर्यद्युदयाद्रिमूर्ध्नि न भवत्यद्यापि तन्मास्मन्नर्त्तासीरेपि
 तमः समुच्चयममरुन्मूलं यंति त्रिषु॥ अप्यक्षोर्मुदमुज्जिरंति कुमुदेरा
 मोदयंते दिशः संप्रत्यर्द्धमसौ तुलां ह्युनमामिव्यक्तं प्रकाशिष्यते सह
 र्षं च काश्मीरेणादिज्ञानमंबरतलं वामभ्रुवामाननद्वैराज्यं विदधानमिंदु
 दृषदां निंदानमंजः शिरः॥ प्रत्युद्यत्युरुह्यतपत्तनवधदत्तार्घ्यहर्वां कुर
 क्षीबोत्संगकुरंगमैन्दवमिदं बिंबं समुज्जं नते एताश्च पौलोमी कुचकुंज

मुरा.

३८

३८

कुंकुमरजः स्वाजन्यजन्मोद्धताः शीतांशोर्धुतयः पुरंदरपुरीसीमामुपसुर्वते. एताभि
र्नहरीभिरंधतमसानुद्धृतीभिर्दिशः क्षोणीमास्तृणतीभिरंतरतमं व्योमेदमो
जायते. अपिच नैवायं नगवानुदंचतिशशीगव्यूतिमात्रीमपि धाम धापितम
स्तु कैरवकुलश्रीचाडुकाराः करः। मप्रंतिस्थितसीमिशैलगहनोत्संगेषु संसं
धते जीवग्राहमिव क्वचित्कचिदपि ध्यायास्तु गहंति च ज्योत्स्नातिशयं विभा
व्य. किन्तु ध्वांतपयोधिरेष कतकक्षोदैरिवेदोः करैरत्यच्छेयमधश्च पंकम
धिकं ध्यायापदेशादभूत्. किंवा तत्करकर्त्तरीभिरमितो निस्तृण्डाण्डुज्वलं
व्योमेवेदमितस्ततश्च पतिताश्चायाधत्तेन त्वचः। परिकल्पपार्श्वतो बलो
कादलवितति नृतांतलेतरुणां मिह तिलतंडुलितं सितांशुरेचिः मदचपल

शिवः

३८

चकोरचंचुकोटीकवलनतुच्छमिवांतरांतराभ्रविभाव्यः त्रिभुवनतमोलुंछकीना
 महोमिहिरत्वियामभिविधिरसौकोकश्लेष्मिनस्यवशिष्यतेः शुधमपितमः साक्षा
 दंतः प्रविश्यविनिघ्नतः शशधरकरानधिष्ठायांश्चरंति चकोरकाः। तथाचोरस्या
 यांदिशिकुमुदकेदारकलिकाकपाटघ्नीमिंदुः किरणालहरीमुल्लस्यतिः समंता
 पुन्मीलबहलजलविंदुस्तवकिनोपयांपुंजायंते प्रतिगुटकमेलांकमलयः।
 पञ्चक्रामन्तर्ध्वमवलोक्य चतुराणामालनकोमलमलीनसमेतदयंकलयति
 चंद्रमाः किलकलंकमितिब्रुवतेः तदन्तमेवनिर्दयविधुंतुददंतपदव्रणवि
 वरोपदर्शितमिदं हि विनातिननः। अपिचः रुचिमिरभितष्टंकोत्कीर्णैरिवत्रस
 रेणुभिर्यदुदुभिरपिछेदैः स्थूलैरिवन्नियतेननः। प्रकृतिमलिनोनास्वद्विंबो

मुरा.

३८

३७

मृजाकृतकर्मणास्तदयमपिहित्वष्टःकुंदेनविष्पुतिचंद्रमाः। लक्ष्मः सर्वतोदृष्टः। नृयस्तमा
नियदमृनितमंस्विनीषुज्योत्स्नीषुचप्रविरलौनिततःप्रतीमः। संध्यानत्नेननृशमंबरम्
षिकायामावर्त्तिवैरुडुमिरेवसतोयमिंदुः। रामः। विरुस्यः वयस्यलक्ष्मणयथार्थध
र्ममेतत्। यत्पीयूषमयूषमालिनितमस्तोमावलीढायुषौनेत्राणामपमृत्युहारिलि
तमः। सूर्योऽहवातिथौः। अंनोजानिपरांचितनिजमघंदत्वेवतेन्यस्तनोगौरांगीवद
नोपमासुकृतमादत्तेपतिर्यज्वनां। विश्वाः सर्वतोवलोक्यः। सस्मितं। अहहनामधेय
मात्रमाधुर्यादपरमार्थदृश्वानोविप्रलभ्यंते। तथाहिः स्मेरादिशः। कुमुदमुद्गिडुरंपिवं
तिज्योत्स्नाकरंनमुदरंनरयश्चकोराः। आः। कीदृग्विमुनिलोचनदृषिकायांपीयूषदीधिति
रितिप्रथितोनुरागः। रामंदृष्टसहर्षस्मितंकथमयंकुमारोविजयप्रत्यागतोपितादका श्रीः
नियहृहणीयमानः। सहसानोपातिषतेवत्सः। लक्ष्मणंप्रतिवत्ससौमित्रेजस्माकमनेनर

३८

तांतेनप्रदोषलक्ष्मीरियमैनुद्यते पश्य निशाचराणां तमसां निहंतापु
 रींयमुद्गच्छतिरामचंद्रः अथोल्लसद्भिर्नयनैर्मुनीनां मयंकुमुदानैर्ज
 निप्रदेशः रामः विभाव्य मदयतिसमुत्पन्नौ दुग्धांबुधैरयमवुधीन्
 नयतिनयनादैर्त्रेर्जातोमुदंनयनानिच तदैखिलसुरश्रेणीसाधा
 राणाप्रणयीशचीसहचरचरुस्थालीसोमः समंजैसंमोदते सलज्जं
 मुपसृत्य भगवन्तमिवादेयं विश्वा सस्नेहवहुमानमौलिंग्यं व
 त्सरधुनंदन इत्यमेव प्रकृष्टकर्त्रमिप्रायक्रियाफलवतौविधीन्
 प्रयुंजानास्त्वयावीरप्रतिपाल्यामहेवयं रामः स्वगतं शिरसाप्रगृही
 तमाचार्यवचनं विश्वा समरधूलिधूसरंरामस्यकपोलमुन्मार्ज

समीचीनं ५

प्रकृष्टकर्तारिं अभिप्रैतिगच्छति यत्क्रियाफलं स्वर्गोपभोगादितद्वतोविधीनयागान् ३

संपर्केण १

जनकेन १

मुरा

४०

ष ३

५०

विदेहदेशेषु ५

यन् यत्सत्यममुनान्तं चरचक्र व्यतिकरेण प्रियसुहृदा सारध्वजे
न वितन्यमानैवैतानेकर्मणि कं पितमिव मे हृदये रामः स गौरवं
भगवन् कएषै सारध्वजो नाम यमं द्युते त्रिभुवन दुर्लभौ यं प्रियसु
हृदय प्रयोगः कर्मणि महिमानं मारोपयति विश्वा वत्सं शृणा
पि विदेहेषु मिथिला नाम नगरी रामः यत्र पवित्रं मां श्रयं दयं ज
नाः कथयंति सकल राजकुदुराधर्षमै दुशेखरं धनुर्लांगलमु
खोल्लिखित विश्वं भरा प्रसूति रंग भ्रं संभवा च मानुषी विश्वा
विहस्य अथ किं रामः सकौतुकं ततः किं तस्यां विश्वा असौ
सारध्वजो राजा यो देवा तद्यु मणोरपि अध्येष्टया ज्ञवल्क्यस्य

सूर्यादि १

श्री
४०

यज्ञविधिषोषं३

अतरुणः बालश्चासौ रोहिणीरमणश्च चंद्रः स चूडामणौ यस्य तस्य चंद्रशेखरस्य पा
णौ प्रणयो विद्यते यस्य तत् तस्मिन् ४

मुखेन ब्रह्मसंहितां तस्य च सन्यस्तशस्त्रस्य पुराणराजर्षेर्जन
कवंशजन्मेनोदीक्षाविलोपशंकापयकिलयति मां तदेव मां यु
ष्मंतौ विधिषोषं मस्मदीयं समाप्य सैव मिथिलामुपतिष्ठाम
हे रामः सहर्षं मे पवार्यं बत्सलस्मणो भर्मापि अतरुणरोहिणीर
मणचूडामणिपाणिप्रणयिनिवाणासने चिरस्य कौतुकं मे स्ति
लक्ष्म सपरिहासं आर्यायाम्यो निजन्म निराजकन्यायामपि
रामः सरोषस्मितं कथं मे न्यदेव किं मे पिप्रहसने सूचयति भवा
न् मुनिं प्रति भगवन् इक्ष्वाकुगोत्रगुरो यदेभि रूचितं ते इति
परिक्रम्य निःक्रान्ताः सर्वे इति अनर्घ्यराघवे कुमारविजयोना

धनुषि ५

मुरा
४१

त्वां ४

महितीयोंकः छ ततः प्रविशतिकंचुकी कंचु जरावैल्लव्य
विसंस्थुलानि कतिचित्पदानि गत्वा आत्मानं प्रति सखे दोषालं
भं गात्रैर्गिराच विकलश्च द्रुमीश्वराणां कुर्वन् नयं प्रहसनस्य नरः
कृतौ सि तंत्वां पुनः पलितवर्णकभाजं मे न्नाद्येनैकैर्न नदृश्य
ति दीर्घमायुः पुरो निमील्य विभाव्य च अये सीतापादपद्मोप
जाविनीकलहंसिका प्रविश्य कलहंसिका अज्जपणमामि कं
चुकी वत्सेकल्याशानीभूयाः कले अज्जिचिरेण कुदोतुह्य
कंचु विमृश्य किं नृकथ्यते वत्से विदितमेव भवत्याः यथा तत्तादृ
गं दूतं दारकद्वयमादाय भगवान् कौशिको यजमानं सीरध्व

क. अर्यचिरेण यूयंकुतः ३

श्री
४१

क. अर्यप्रणमामि ४

क. अथ कि. आर्यप्रभवंकुलं नाम धेयं च तयोश्चोतुं अस्ति मे कुतूहलं १ क. यथा अस्मद्दे भर्त्रदारिकाः सीता उन्मि
 लामां उवी श्रुत कीर्तिश्च ६
 विशो वेश्यमनुशयोरिति विश्वः ६

जमुपस्थितः कल अहं ई अज्जै पद्वं एणम धेयं चैताणं सुणिदुं
 अत्थि मे कोदूहलं कंचु वत्से कथयामि त्रयस्त्रिंशत्कोटि त्रिदश
 मयमूर्तेर्भगवतः सहस्रांशोर्वशो जयति जगदीशो दशरथः य
 दैस्त्रैरंस्त्रिंशैरं सुरयुवतिश्चासपवनप्रकोपे सिद्धे न स्पृशति श
 तैकोटिं शतमखः इमौ तस्य विशां पत्युरात्मजौ राम लक्ष्मणौ य
 योर्भत शत्रुघ्ना वनुजौ दंडचारिणौ कल जंधा अह्यधरे भट्टदा
 रिआ असीदा उन्मिलामं उवी सुदकितीओ विचिंत्य हे पेरूपयंती
 कथं महाकुलप्रभूदा एदे कुमारौ मुहूर्तमिव स्थित्वा दीर्घमुत्संचनिः
 श्वस्य कुदौ अह्योणां ईदिसं भागधेयं कंचुकी भवति माविषीद

कठिणौः ४

वज्रं ५

२४

आधिक्ये स
 ति ४

कथं महाकुलप्रभूतापते कुमारः २

कुतः अस्माकं ईदंशं भागधेयं १

क.१ आर्य सर्वजनमनीसितानुकूलं तत्र भवतः सदानंदस्य वचनं - ४

भवतु नतः ९

मुरा

४२

५२

सर्वं भवति देव ब्राह्मणानुभावात् कल होतु तदो कंचु ततश्च
वृद्धांतः पुराणामभ्यर्थनया तौ विकर्तनकुलकुमारौ दृष्टुं निव
र्तमानः पुरोधसा गौतमेनाह माह्वराजं पुत्रीणां सौभाग्यदेव
ताराधनोयं संविहितोऽस्मि कल सहर्षं अज्जसवजणमणी
सिदाणु ऊलं तत्थ भवदो सदाणं दस्सं वअणं कंचु वत्से एवं
मेतत् नैखल्यं गंभीरं मां गिरसो ब्रवीति कल तौ किं मे स्नेध
संकरसरासणारोपणववसाएण राएसिणो जणअस्सपडि
स्ससाहसं णिवाहे हिराद्यवो कंचु वत्से अस्मान् पितकौयिं त
रत्तीकरोति तथाहि पूर्णेपि कर्मणि हतेष्वपि राहसेषु विज्ञा

श्री
४२

क.१ तत्किं मन्येत शंकरशरासनारोपणव्यवसाये न राजर्षेर्जनकस्य प्रतिज्ञा साहसं निर्वह्यति राघवः ४

क. १ आर्यप्रवृत्तिविशेषोपलंभेन दुर्मनायमानं आत्मानं पंचालिकाकेलिव्यापारेण विनोदयंती भट्टदारिकां प्रे
 द्य उद्विग्नयाकारणं पडिपुष्टिदुःप्रतिपत्तुं ज्ञातुं आगतयापि आर्यस्य दर्शनेन मया विस्मृतं ३

यमैथिलसुतामपि वार्यशुक्लं बालं पितुः प्रियममं रघुराजपुत्रमेताव
 तौ भुवमपिः कथमनिनाय कल स्मरणममिनाय सविषादं
 अज्जपेत्ति विसेसोवलं भेणुदुम्पणायमाणमत्ताणं पंचालिआ
 केलिवावारेण विणोदअंतिं भट्टदारिकां पेरिख अउद्विग्गाएकार
 णं पडिपुष्टिदुमा अदारं विअज्जस्स देसणेण मए विसुमरिदं इ
 मिणा पुणेर ररवस्सणामग्गहणेण सुमरा विदस्मि कंचु सविषादं
 वत्से कीदृशी सा प्रवृत्तिरिति वं भट्टदारिकां पितुर्मनाययति क
 ल सुणादु अज्जो जधा किल सीता देवी पडिदुंदेस गीवपुरोहितो
 परा अदोत्ति कंचु तत्रां वज्ञां नाटयन् सहर्षं कथमेतावदपि कार्यं
 क. १ अणोतु आर्य यदा किल सीता देवी प्रतिपत्तुं दशग्रीवपुरोहितः परागतः इति २

क. १ अनन्यपुनः राससनामग्रहणेन स्मारितास्मि २

क. १ आर्य एव मेतत् आयेसीति शिथिलीकृतलज्जासांप्रतमेव अस्याः अनुभूतं किमपि निवेदयामि = ३
 पंचालिकापुत्रिकास्यात्स्वदंतादिभिः कृता इत्यमरः ५

मुरा
४३

वृत्तांतेन १

भवति १

वत्साजानकीजानाति यदनेनोदंतेन दुर्मनीभूयते नूनमिदानीं
 मस्याः कृतावतरणमंगलान्युगकानि यौवनस्येपंधानमीक्षते
 कल विहस्य अज्ज एव एणं अज्जोसि निसिठिलीकिदलज्जासंप
 दं ज्जेवसे अणुभूदं किंपिणिवेदेमि सस्कृतं माश्रित्य अनौकृतैरेव
 प्रियसहचरीणां शिशुतया बचोभिः पंचालीमिधुनं मधुनोसंगम
 यितुं उपोदते नोवा विरमति नवाकेवलमियं कपोलौ कल्याणी पुलक
 मुकुलैर्दं तुरयति कंचु सहर्षं दिष्ट्या चिरस्य जीवद्भिरेस्माभिर्वैवि
 नवती वत्सापि वैदेही दृष्टा सस्मितं ततः कल तदो अणुपुणोपुणोवि
 ताहिं उज्जुआहिंणि वंधि ज्जमाणा लज्जिदुं पिलज्जेदि कंचु विहस्य

अभिप्राय इति
तः ४

श्री

४३

क. १ ततश्च पुनः पुनरपि ताभिर्ऋजुकाभिर्निर्वध्यमानालजितुमपिलज्जेति = २

क. १ आर्यशोभनं मंत्रयसे सर्वस्य अनुभवसंपादिनीतेवाचा = ३

अषडक्षीणस्य षडुण्यंतस्य मंत्री २

तत्कालस्तदा त्वं स्यादित्यमरः = ४

यत्र तृतीयगोचरतानास्ति तन्मंत्रो अषडक्षीणो यस्तृतीयाद्यगोचर इत्यमरः २

तदा त्वं तत्कालं प्रोक्ष्य लंभ्या सोमसि मन्त्रं तया मदि मणा रमणीयं तस्मात् ४

वत्से संकीर्णवयसि खल्वियं मंत्रवर्त्तते अत्र हि मनोविशंकमानाभि
र्वालाभिरुपजीव्यते अषडक्षीण षडुण्यमंत्रो मकरकेतनः कल
सलज्जं अज्जसो हणं मंते सि सवस्से अणुहव संवादिणी देवा आ कं
चु वत्से तदा त्वं प्रोक्ष्य लंभ्या सोमसि मन्त्रं तया मदि मणा रमणीयं तस्मात् ४
गादिव तस्मात् भावेन घटितौ स्तनौ संविभ्राणाः सणं विनयवैया
त्यमस्तु एस्मरोन्मेषाः केषामुपरि नरसानां युवतयः कल विहस्य
भो दुता ए किं पितुस्ते हिंसुदं कंचु वत्से नता वदं यो यं मद्यापि राज
गोचरी भवति यदिव स्यात् किमेतावता कल हदा सो रावणो
देवि परिणोदि कंचु विहस्य हस्ते करिष्यति जगत्रय जित्व रौपिकं

एकीकृत्य ४
सणं विनयश्च वैयात्यं च धाष्टुं त
भ्यां मस्तु एः स्मरोन्मेषायास्तु ५

क. १ भवतु तत् न किमपि भवद्भिः श्रुतं ३

क. १ हताक्षो रावणो देवीं परिणयति २

श. १

मुरा
४४

एवंभोदु४
एवंभवतु

उपनीतौ६

वत्साधिकं९

स्तादृशोदुहितरं जनकेश्वरस्य प्राणैधिकं विपुलबाहू मृतामपीदे
त्रैयं वकं किंमपि कार्मुकं मंतरायः नोपि दशकंधरानैरोधेन स्वयं
प्रतिज्ञातमन्यथा करिष्यति महासत्रियो विदेहराजस्तन्न किंचि
देतत् कल विश्वस्य अजसंपदि कहिंतेरामलेखणा कंचु न
न्वेतावैव देवतागारवेदिकायां मुनीन्कौशिकवैदेहगौतमानैमि
राध्यतः ङोकिंतौ ज्ञानकर्माभ्यां मोक्षस्वर्गा विवस्वयं तदेहिमह
च्चिरमस्माकमांगतानां कन्यातः पुरमेव गच्छावदिति निःक्रांतौ मि
श्रविष्कंभकः ततः प्रविशति विश्वामित्रो जनकशतानंदौ रामल
क्ष्मणौ च जनकः सहर्षं भगवन्विश्वामित्रं लुपन्तं दृष्ट्वा मा

श्री
४४

शुचं लुपन्तं सन् ९

अग्नेः प्रदक्षिणेशिखाः शुभसूचकाः २

सुदिनमिवाचरति १ उतानि २

सति ३

वेदोततत्त्वत् ४

तसंपदोऽशुचमैद्यनः त्वदागमनजन्मोऽयमौनंदः सुदिनायते अपि
च अद्यप्रदक्षिणेशिखाबलयः कशानुरश्मातिमैजनपदेषु वषट्
कृतानि त्वत्तेजसिस्फुरति शांतिकपौष्टिकेषु स्वांचस्त्रचौशिधि
लमौगिरसो विभर्ति विश्वा सखेसीरध्वजे चिरस्य शांतः पुष्टश्च
तवोऽयं जनवादः यत्र त्वं ब्रह्ममीमांसातत्त्वज्ञो दंडधारकः पुरोधोऽश्वैव
यस्योऽयमौगिरः प्रपितामहः स्मितं कृत्वा जामातुरं दर्शयिष्ये जन्मा
शोकः पुनरस्माकमुपशमयितुमवशिष्यते किंच शोकरूपो नाम
लोकयोत्रेयं भवतः तथाहि यजुषितैत्तरीयाणि मूर्तानि चैव मति
स्मयः संयोगीयास्तव क्लृप्त्वा वेदोतानं ध्येजीगपते लक्ष्म जना

उद्गीर्णवान् २

अध्यापयति स्म १

मिनिपक्षिभिर्गृहीतानि २

शतपथोवेदः ३

यजुर्वेदशाखीयः ४ प्राणायोऽभिलाषशून्यः स्यादिति। अभिलाषशून्याय मुमुक्षवेऽनित्यावतः ३
हारावली ३

पूर्वकर्म २ अवदानं महत्कर्म २ अवदानं च तत्कर्म शुद्धकर्म च कीर्तितमिति शाश्वतः २

मुरा

४५

जनकाय ४

तस्मै नमः ५

सूर्यस्य ४

शिष्यशिष्यं ४

तिकं आर्यं अयमयं सराजो वैदेहः पवित्रं मे परिमेयं मां श्रयं च
यस्यो वदानं मुपाध्यायादनुश्रूयते रामः स प्रमोदानुरागं वत्सं
स एवायं शतपथकथाधिकारी पुरुषः प्राणाय्यायैते वासिनो य
स्मै वाजसनेयो याज्ञवल्क्यः सूक्तानि यजुषि प्रोवाच मूहते च नि
र्वर्ण्य दिष्ट्या निजायतस्मै गुरवे यतीनां जैत्राय विश्राणितगो
सहस्रं तंगो सहस्राधिपतेः प्रशिष्यं मुपास्महे मैथिलं मां तिथे
यं जन सप्रश्रयं भगवन् यत्किंचिदभिदधासि तत्र प्रभविसुभं
वान् तत्र भवतः सहस्रं यस्मात्ते वासिनो योगीश्वरा इव गवतो विश्वा
भिद्रोहोऽध्ययनमिति महती यमस्माकं यशः पताका विश्वा विह

स्व २

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

विश्राणितं दत्तं गवांसहस्रं येन तं ५

प्राणायोऽसंमते तस्मात्
स्मिन्नेषु प्रियेयवतः ३
विश्वलोचनः ३

श्री

४५

जनकं ४

याज्ञवल्क्यात् ३

प्रवाहेनगुरुशिष्यपरंपरयानित्यान्अविनाशिनः २

पापपहारिकानां ५ च आभिचारिकरूपं कृत्वा ५ मंजौषधादि
नास्ववशीकरणं ५

नजानंति २

वेदोनांअनादित्वात्तत्त्ववक्ष्योवाजन
कोवाश्रतीनां कथं कतरिति तर्कः १

युष्माकं १

भवन्ति ३

स्य भोभोमहायोगिन किंयाज्ञवल्क्यो जनकः किमेवंनवैः स्वरूपं
कवयोपि विष्णुः प्रवाहनित्यान् अधिकत्ययुष्मान्सहस्वशाखाः श्र
तयः प्रथंते शतानंदः भगवन्कोशिक एवमीदृशाः खल्वमीत्रिमु
वनमरुनीयमहिमानोमनीषिणः जन सविलसस्मितं भग
वन् निर्मायुर्कामेणाम्चामधमर्षणीनामुन्माजनीजगदद्या
नितेवाद्यवाचः श्रोतुं चिरप्रणयकौतुकमस्तिचेतोदुःखाकरो
तिपुनरेषममार्थवादः तद्विरमैतिशिरस्यैजलिद्यटयति विश्वा
सस्मितमस्यौजलिमुद्घाटयन् सखेसीरध्वजसंह्रियतामंज
लिर्मीतूस्तीभूतास्मः कात्यायनीकामुककारुण्यपणंप्रणय

कर्मणंमंत्रंत्रादिषो
दनेकमठेपिबलिध
रणिः ५

शोधयंतीः ५
जगत्पापा
नि ५

पण १

मौनेतुल्लीतुल्लिकमित्यमरः १ भगवतीतस्याः कामुकहरः १

रस्यंकथ्यतेन्यस्यपरावत्यापवारितमितिभरतः२

शारेण१ समूहः३ रमेवां२ ज्ञातुं४ प्रभवामः४ श्रेष्ठं४

मुरा

४६

तदा एते एव जानन्ति न
तु अन्ये केचन प
यदि परस्परं जानन्ति प
सामवेदानीं ४
संक्षिप्ता धेवाकु
सामवेदानीं ४
गोः ३
यजुर्वेदानां मूल
लघनं ३

प्रवीणेन प्रवीरेण दुहितुः पत्यासंप्रत्यं पर्युषितप्रतिज्ञोभूयाः लक्ष्म
अपवार्य आर्यपरस्यैवैषां पौरुषोत्कर्षप्रशंसारमणीयः पावनो
यमृषीणां समवायः गमः वत्स्यदात्य स्मरन्ति लोकार्थमैवैषां कि
लश्रुतीरिति प्रतिष्ठां धिगंतुमीश्वरं परं यदेषां पुनरस्ति वै भवं
तदैत एव व्यतिविद्धं ते यदि जेन सूर्ये भगवन् परं नुगृहीतो
स्मिं समस्यावासां स्नां बहिरं बहिरं हः परिमं जां मे चां वा संवा दः
किं मं पियं जुषां वा परिपण्यः त्वदाशीर्वादीयं बहुविषयसाक्षा
त्कृतफलो वरं मे वत्सायाः कथयति पुरोवर्तिनमिव विश्वा
साकृतस्मितं सरवेसीरध्वज एव मे वतत् दवीयस्यो दूरादप

ऋषयः ३

श्री

४६

सम्यक्भाष
ण ४
पापहारिका
नो ४
प्रोक्षिकानो
४

समस्यातुसमा
सार्थादित्यमरः ४

नीवीपरिपणोमूलधनमित्यमरः ३

महत्यः ९

इह लोके परलोके च शुचांशो कानां दूरादपथं अमार्गः १ वेदवाक्यानां विवला अप्रहृतभूमयः १ विवला मप्रहतेपि स्यादिति मेदिनी १
 श्रुतिग्राह्यं ज्योतिः शब्दब्रह्म तत्प्रकाशकाः २
 ज्योतिर्वर्तते शब्दब्रह्म प्रकाशकत्वात् २
 मजायाः शुद्धेः मज्जानः सारभागाः
 सारो मज्जानरीलं
 मरः २
 तत्कालकृष्टः १

धैमिहर्चां मुत्र च शुचां त्रिवेदी वाक्यानां म नैति चिरमस्माद्वरिवलाः
 श्रुतिग्राह्यं ज्योतिः किं मपि बहिरंतर्मलसुषो मजायामज्जानः केन
 विपरियंति दिजगिरः शता स्वगतं नूनं रामभद्रमेव जामातरं
 ममिसंधाय भगवानैयं पुनः पुनर्वक्रोक्तिभिः सीरध्वजं परिमोह
 यते भवत्वं हर्म्यं स्य प्ररोचनार्थं ममिसंबादिन इव पृष्ठाभि प्रका
 शं भगवन्कस्यैदं शकुंतै राजकेतोरिव कौस्तभश्रीवत्सौ कुमाररु
 त्नद्वयं विश्वो विहस्य स्वगतं साधुवत्स शतानंदं साधुयैतत्कृतं
 तीर्थं विवक्षितस्य वस्तुनः सुखावताराय प्रकाशं वत्स शतानंदं
 ककुत्स्थकुलकुमारीवतौ शता सप्रत्यभिज्ञमिव पुत्रार्थं जगदे

तीर्थं सोपानपंतौ स्यादिति धरणिः २
 ज्ञानाय अवतरणाय च २ पूर्वानुभूतस्य विशिष्टतया ज्ञानं १

श्रुतिं अवलोक्य अवतरणाय च २
 गतं इत्युक्तं स्या २
 लक्ष्यं पितृ २

अज्ञानमिव १

卷之六

तदकाएवकालरात्रिः श्यामरजनीतस्याः प्रत्यूषः प्रभाते
 प्रत्यूषोहर्मुस्वमित्यमरः १ तस्यानाशक इत्यर्थः १
 ओष्ठः १

जज्ञिरे राजपुत्राः रामस्तोषामयमचरमस्तौ तदकाकालरात्रिप्रत्यूषो
 षोऽसुचरितकथाकंदलीमूलकंदः शता लक्ष्मणां निर्दिश्य अयं
 चीपरोलक्ष्मणः दिष्ट्या भगवद्वशिष्टप्रभूतं क्षत्रं मध्यं ति जन
 विहस्य साधुभगवन्तं स्मरशीषं प्रजासुप्रविश्यं कीउसि को
 धाग्नौ पुरुहूतं हुं कृतिपराभूतत्रिशं कुत्रपासं तापज्वलितं जग
 त्रयमयो त्वय्यो हुं ति जुहूति संभ्रांतोपनतस्य नाटितजरावै
 कूव्यशीर्णाक्षराः प्रत्यूहाय बभूवुरंबुजं भुवो देवस्य चारुक्तयः
 तमपि नाम भगवंतं ये जमानं मन्ये गोपायितारः शता राज
 र्षे एवमेतत् किंपुनर्दीक्षिष्यमाणानं कुध्यंतीति रक्षितारं क्ष

वर्द्धते ३

लक्षा ५

ब्रह्मणः ३

चतुर्चादुप्रि
 येवाक्ये ३

इंद्रः ५

विष्णाय ३

गुरुकुले वसतः मम मनः २ आत्मज्ञानसुखावस्थानं यथाशिक्षित्यतिरतौ दृष्टुं

४

शतानंदे त्वयि २

यासु वक्ष्ये तथान २

मुरा

४८

५४

त्रियमुपाददते जन सहर्षं रामलक्ष्मणौ निर्वर्ण्य जनान्तिकं भ
गवन् शतानंद भवति न तथा भानोः शिष्ये गुरौ वसंतो न च स्वयं
मपि मुनौ विश्वामित्रे गृहान् धितिं धृतिं दशरथसुतावितौ दृष्ट्वा
यद्यौ द्युसितं मे नः शिथिलयति मे प्रत्यज्योतिः प्रबोधसुखासि
कां शता राजर्षे वै देह इह कुमे वै तत् ममापि राजपुत्रा विमौ सा
हा कुर्वतो वत्स सीतोर्मिले न हृदया देवरोहतः जन विश्वामि
त्रं प्रति भगवन् इदं वयोमूर्तिरियं मनो ज्ञात्वा वीराङ्गतां यंच
रितप्ररोहः इमौ कुमारौ तव पेश्यतामेकतार्थमंतर्नदृतीव चे
तः विश्वा सोऽप्रासहासं सखे सीरध्वज हृदयमेवा मंत्रयस्व

श्री

४८

सोऽनुं न्वसोऽप्रासं १

तेजसां ईश्वरः सूर्यः २ पणबंधः ४ धर्मस्य प्रवचनं कथनं तस्य १ येषां गोत्रस्य १ आदिपुरुषः १
गुरुः २

किमर्थं कृतार्थं मंसीति जन सखेदस्मितं यद्गोत्रयस्य प्रथमं
पुरुषस्तेजसां मीश्वरो यं येषां धर्मप्रवचनगुरुर्व्रह्मवादी विशि
ष्टः येवर्तते तव च हृदये सुष्टु संबंधयोग्यास्ते राजानो मम पु
नरं सौदारुणाः शुल्कसैतुः रामलक्ष्मणौ सविमर्शं कथं मम
दायाः कथाः प्रस्तूयंते विश्वा सस्मितं राजर्षे यदि शुल्कसंस्थे
वकेवलं मंतरायः तन्न किंचिदेतत् जन सखेदं विमर्श्यापवा
र्यं भगवन्नागिरसं यदि दन्तं पिबिदेह नंदिनी पाणिपीडन
विधेर्महाद्यतां एवमाह मुनिरेष कोशिकस्तेन मुह्यति चिरा
यमेमनः तदेवस्थाणवीर्यबाधनुः स्यादिदमीदृशं एतदारोप

स्थाणोरिदं स्थाणवीर्यं १ धनुरीदृशं दुरारोपणं न स्यात् १ तर्हि एतस्य धनुषः आरोपणं ना
मप्रसिद्धः मम पणः जर्जस्यत् १

न प्रमोच्यः शुल्कग्रहो भ्रातृहो यस्य २ तारकावधस्त्वं अस्य वत्तं अतिप्रकरमेव वर्तते ३

मुरा
४५

५१

विश्वयं करोतु ४

एते नाम एणो वाममजर्जरः शता ध्यात्वा दुर्लभ्यमीश्वरशरासनमं
प्रमोच्य शुल्कग्रहस्त्वमपि सर्वमिदं तथैव किं त्वस्य राघवशिशोः
सहजानुभावगंभीरभीषणमिति स्फुटमेव वत्तं जनमुनिप्रति
भगवन्कौशिकचिरमपि विकल्पयन्तं भवद्विराममिधेयमद्या
पि निश्चिनोमि विश्वा तदुपसर्पय कार्मुकमैन्दुशेखरं रामभद्र
एव व्याकरोतु रामः सहर्षं स्वगतं कथमंलीकविकल्पेनोत्मानं
प्रमोहयामि नन्वयमधुनैव ममैव कौतुकं पूरयितुमैश्वर्यधनु
रभ्यर्थयते भगवान् जनकं च दृष्ट्वा सविमर्शो अहं वा
लेन संभाव्यमिदं च कर्म ब्रवीति च प्रत्ययितो महर्षिः इति श्रुत्वा

तत्त्वार्थ ४

श्री
४५

येषां नृपाणां। चापेन समर्पितं च तत्र त्रिभुवनस्य छिद्रस्य अपि धानं आच्छादनं च तदेव व्रतं पतेषामपि इन्द्रस्य धनुः केवलं
 रोहितं ऋतुरेव जातं ६ तेषि भूभुजः ११ महीदेवस्य धनुः प्रेक्ष्य किं कुर्वति किमपि सामर्थ्यं नास्ति अतएव भुजान् व्यर्थं अविभक्तः
 धारयंति ६ =

त्रयतेन पोयं दत्ते किमत्रौत्तरमां कुलोस्मि जन मुहूर्तमिव स्थि
 त्वादीर्घमुसंचनिश्वस्य भगवन् कृतादृशं भागधेयं मस्माकं
 येन भगवता विश्वामित्रेण नाघवंतो वयं मस्मै रघुकुमाराय
 सीतां प्रतिपाद्य चिरं कृतार्थी भवामः रामो लज्जते जन भग
 वन् येषां चापसमर्पितं त्रिभुवन छिद्रा पिधानं व्रतं जातं
 रोहितं मव केवलं मप ज्यावै धं मै द्रे धनुः तेषि प्रेक्ष्य पुरा शरा
 स न भिद्रं मौर्वी किण श्यामिका कस्तूरी सुरभी कृतान् विभ
 क्तं व्यर्थं भुजान् भूभुजः विश्वा विहस्य सखे सीरध्वज कथं पु
 ण्य राशिमां त्मानं मेव मन्यसे त्वद्भागधेयं मपि तादृशमुत्सवा

अपगतः आचं धोयस्य तत्र ६
 तरेव ऋतुरोहितमित्यमरः ६

मोर्वाः किणः तस्य श्यामिका एव कस्तूरी तथा सुरभी कृतान् ३

भागधेयं भाग्यं स्त्रीनियतिर्विधिरित्यमरः १

परं त्वया उक्ताः शौणीभुजस्तेजमीरामभद्रोन२

विश्वानि सर्वाणि वतानि भुवनानि च तेषां अभयदाने शौंडाः बहुप्रदाः
स्सुर्वदान्यस्थूललक्ष्यदानशौंडा बहुप्रदे १ शौंडस्तु कुशले मतश्चिधु
रणिः १

मुरा

५०

50

विजगतः अवसादकं ५

नामैतादृशो वयमपि प्रसमीक्षितारः संत्येव विश्वभुवनाभयदा
नशौंडाः शौणीभुजः परममीनंतरामभद्रः लक्ष्म स्वगतं क
थमुपाध्यायेनैव तदंभिहितं यदस्मि वक्तुं कामः राजौ भगवन्तं
चित्यो मणिमंत्रौषधीनामिव रघुकुलकुमाराणामनुभावः
परमितद्बोमि गिरीशे नारादस्त्रिजगदवजैत्रं दिविषदा मुपा
दाय ज्योतिः सरसिरुहजन्मा यदस्जतं दृशकेशो यस्मिन्निष
रंजनिमौर्वी फणिपतिः पुरस्तिस्त्रौ लक्ष्ये धनुरपि किमप्यद्रुतेमि
दं शता आः किमनयापि नाकप्रशस्तिपूजिकया तदेतत्कोशि
कमेव प्रमाणयंतौ बहुमन्यामहे अपि किमशक्यं रामभद्रस्य

श्री
५०

आश्चर्यजनकं ३

धनुःस्तुतिविस्तारेण २

राक्षसानां कोटि होमं १ राक्षसः कोणपत्यमरः १ तेज एव दुताशनस्तस्य समिधं न प्रदीष्टि तस्यां सामिधेनीं सामवेदः १
 बालमित्रैः २ बालैः २ १
 नैकसा मिधेनी धाय्या च यास्यादग्निदग्निमग्निं तारको भक्तुः १
 धने इत्यमरः १

उत्पादयन् कर्मपि कोणपकोटि होमं तेजो ह ताशनस्तस्य समिधं न सौ
 मिधेनीं यस्तौ तर्काम्भक्तुर्बालसखैः पृषत्कैरीषज्जयः स्फुटं
 नेन दशाननोपि नेपथ्याद्द्विप्रविष्टः पुरुषः देवदशाननो पुरोहि
 तः शौक्लामहाराजं दिदृक्षते शता सोद्वेगं आः आगच्छतु पु
 रुषो निष्कांतः रामः सव्यथं जनोतिकं बल्ललक्ष्मणकथं मे ते हि
 तौ यमनेन दुरात्मनो राक्षसेन कामारिकार्मुकपरिचर्यामिहोत्स
 वः लक्ष्म आर्यन केवलमयमित्येदोक्ते हसति रामः सप्रेण
 यत्रो धंसस्मितं तं मया गेन पश्यति प्रविश्य शौक्लः प्रत्येकं व
 लोक्य कथं मे त्रैव जनकशतानं दाभ्यां पुरस्कृतो विश्वेषामस्मा

विधिमंत्रो अथर्वणोरूपे- ग्रंथावतौ भवेद्गुणमाकरश्लेषयोरपीति विश्वः=५

मौज्यादिव्यं जनं चिह्नं यस्मिन् हस्तास्पदक्षिणादिशायां१

मुरा

५१

८१

आ: ४

अनुगणन३

कर्ममीषाममित्रो विश्वामित्रः विचिंत्यतिष्ठतु कौंयं हस्तदक्षिणे
नदृष्ट्वा अयेकावेतौ क्षत्रियब्रह्मचारिणौ पुण्यलक्ष्मीकयोस्तौ
वदनयोः प्रतिभासते मौज्यादिव्यं जनः शांतो वीरोपकरणं रसः
निसर्गोदयं इदं च कुमारद्वयं पार्श्वत्रयाणामेतेषाम् कसाम
यजुषामिव रूपाभ्यां विधिमंत्राभ्यामथर्वेण प्रदीप्यते विम
श्य नूनं लक्ष्मणाद्वितीयः स एव रामहतकः कौशिकं मुनिमनु
प्लवं मानो मिथिलामुपस्थितः स कौशिकं हवत्सु सुकेतु
नंदिनिताटके कथमीदृशान्मनुष्यं डिंभोत्तादृशो देवदुर्विपा
कस्ते संवत्तः कथमनरण्यवंशजन्मनः क्षत्रियशिशोरनात्म

कोयमनयोरिति
पाठः २

श्री
५१

डिंभो बालिश बालयोरिति विश्वः २ पोतः पाकोऽर्भको डिंभः एथुकः शावकः शिशुः २

विपाकः पटले खेदे कर्मणो विसद
कफले इति मेदिनी २

सुंदनामा असुरेन्द्रस्तस्य सुतः सुबाहुः तस्य शोणितमेव शीधुरासवस्तस्य चानं तेन दुर्मतश्चासौ मार्गणश्च बाणः तेन निरैर्ग
लः उच्छ्रंखलः वीरशब्दो यस्य १ दशकंठः रावणस्तस्य प्रशस्तबंधुवर्गे २ भुजयोः सुभटत्वं ३ भप्रतिवदः ४

मुख्यता १
उनीतिः १

सुख्याः ४

५७

वेदिता सुंदनासुरेन्द्रस्तस्य शोणितसीधुपानदुर्मतमार्गणनिरर्ग
लवीरशब्दः द्रोहचकारदशकंठकुटुंबैर्कैपिसौर्यैर्बहुः कुशिकनंद
नयज्ञबंधुः भवतुद्रष्टव्यमस्ति भुजशौटार्ये उपसृत्य अपिसुखि
नोयूयं जनकमित्राः जन स्वागतं पौलस्त्यपुरोहितस्य इत आ
स्यतां शौक्लस्तथा करोति जन कश्चित् कुशलं राज्ञो रावणस्य
अथवा विपदां प्रतिहर्तारो यस्योपायैरंधैर्वभिः त्वादशाः संति
किंतस्य कल्याणमनुयुज्यते शौक्लः विहस्य मरुत्तत्रियं
ओत्रियं सीरध्वजं तदा प्रत्युपकरिष्यामौ वयं यदि स्वभुजमंड
लमत्तवारणावलीवलधितोरः प्रासादसुस्थितचतुर्दशलोक

विश्वामित्रः २

अभिचारमंत्रोपायैः ४

स्वभुजानां मंडलमेव मत्तवारणावली पंक्तिः तथा बलधितश्चासौ उरग्रासादश्च तस्मिन् सुस्थिता चासौ चतुर्दशलोकानां
लक्ष्मीश्च तस्या महंतः पुरं तस्मिन् १ = लंकापते

यस्य चेष्टाः पराक्रमव्यापारान् २ संग्रामसीमनि २ अनीकं तुरणो सैन्ये इत्यमरः २ अनीको स्त्रीरणो सैन्य इति विश्वः २

उत्पाद्य ४

परां प्रुखोपि २

प्रभवः ४

इंद्रः ३

मुरा

५२

कुर्वन् ४

मरुतश्चैव स्थिराश्च मरुतिपुंसि
मरुतश्चैव स्थिराश्च मरुतिपुंसि

लक्ष्मामहांतः पुरे लंकापतौ किमपि प्रतिकार्यमभविष्यत् पश्य
यच्चेष्टाः समानीकसीमनि परित्रस्तः परां चैर्नपि प्रत्यसी कुरुते स
हस्त्रनयनः पृष्ठोद्भवैरक्षिभिः चक्रैव तर्ज्य च नागलोकजयिनीया
त्राभिवप्रस्तुवन्त्यः कैलासमुदस्य कीदृशमपादानं तु तस्योपदां
लक्ष्म सामर्षं जनांतिकं आर्यकथमसौ सहस्रार्जुनबालिभ्या
मवलीढशौर्यसौरोदुरात्मा रावणः स्तूयते रामः वत्स न वक्तव्य
मेवं महंतो हि तादृशाः किंच स्यातां नाम कपीद्रहयपती त
स्यो वगाढांतरस्थामानौ दशकंधरस्य महती स्कंधप्रेतिष्ठा पुनः
सद्यः पाटितकंठकीकसकणाकीर्णयिदसस्थलीः स्वेनैर्भोजि

श्री
५२

कृपादिमंचके स्लेघ
कियेसंभूतावर्ण
ति विश्वः २

अवगाढं तातं अंतरस्थाम अतर्बलं याभ्यां तौ २ सद्यः पाटिताश्च ते कंठश्च ते पांकीकसक
कीकसंकुल्यमस्थिचेत्यमरः ५ एणः अस्थिकणास्तै आकीर्णश्च ताः अंसस्थल्यश्च
ताः ५

इमाजिनं गजचर्म एव पल्लवस्तेन १ महादेवः १ बीजयति स्म संमार्जितवान् १

घोरो भीमहरे पिचेति विश्वः १

संग्रामे २

स्वः स्वर्गस्य राज्यं २

भटः स्यात्पुंसि वीरे च इति विश्वः २

नैपल्लवेन मुदितः प्रास्फोटयद्देर्जतिः अपिच मद्यो नस्तद्धोरं कु
लिशमलसौकृत्यसमो भुनक्ति स्वाराज्यं त्रिभुवनभटो यंदशमु
खः श्रियो नानास्थानभ्रमणरमणीयांचपलतामिव धिद्यस्व
स्मिन् नैपि भुजवने पूरयति यः शता शौचलं प्रति भगवन्सत्य
मीदृशो यंगुत्ससराजः शौच राजर्षे जनक संतुष्टति स्म एतां पुरा
पिरिपो कंडुलदोर्मंडलीक्रीडाकृतपुनः प्ररूढ शिरसो विरस्य लिप्सा
वरं यांचादन्यपरांचिकलहायंते मिथस्त्वं वणुत्वं वणित्यं भित्तो
मुखानि सद्दशग्रीवः कथं वण्यते सोपि कन्यो मयो निजन्मानं
वरीतुं प्रणिधाय मां पुरोधसा गौतमे न गुप्तस्य भवतो गहान्

अन्यतो वाच्यं ३

यस्य ३

प्रेषयामास १

कंडूला कंडूयुक्ता चासौ दोर्मंडली च तस्याः क्रीडा तथा कृतानि धिन्तानि पुनः प्ररूढानि उत्पन्तानि शिरांसि यस्य त
कृतंतु वेदिते धिने इति विश्वः ४

स्य ४

मुरा
५३

विश्वा सखेसीरध्वजं पश्य पिनाकदर्शनो लोकासिं ससंस्थुल
 चित्तवृत्तिरिह वत्सोरामभद्रः जनविहस्य किमेतदेव भगवन्
 मिधीये पुनस्तरो इत्येकवो विदेहाश्च परवन्तस्त्वया वयं शौक
 भोः सीरध्वज किमिदं मस्माकं मां कोशवचनं उत दुःपरिद्येद्य
 वीर्यमर्थो यदुत्तरं मपि न प्रतिपद्यते पश्य दातव्यं यमवश्यमेव
 दुहितं कस्मै चिदेनामसौ दोः क्रीडामस्मै कृतं त्रिभुवनो लो
 कापतिर्यचिते तत्किं मूढवदी ससेन नृकथा गोपीपुनः शासति
 त्वद्वृत्तानि परोरजांसि मे नयः प्राच्यामरीच्यादयः शता ब्रह्म
 नृचिराय दत्तमेवोत्तरं मस्माभिः शौक ब्रूतं राजपुत्री समर्पणा

उक्तं १

आकुला १

रजसः पराणि सात्विकानि १ पुरातनाः २

श्री
५३

दोहोः क्रीडामस्मै कृतं ४

कथयंति ३

संतोषेण दानं. हर्षादुत्सवकालेयदंलंकारां वरादिकं आकृष्य दीयते पूर्णपात्रं पूर्णानकं च तदिति हारावली २
 अंगुलीनां शतं तेन निघृष्टः उत्पारितश्चासौ कुबेरशैलश्च कैलासः स एव कंठः तस्मिन् उक्तः दोः कुलिशं विक्रमेण ३
 बाहुवज्रप्रकांडस्य १ एव कंदलः नवांकु

दंन्यत्कीदृशं तत् शता श्रुणु शोभवं चापमौरोप्य योऽस्मान्नानंद
 विष्यति पूर्णपात्रं मियंतस्मै मेधिलीकल्पयिष्यते शौक्ल अह
 रंशं तमहह युष्माकमय्यं मून्यं सराणि तेनांगुलीशतनिघृष्ट
 कुबेरशैलकंठोक्तदोः कुलिशकंदलविक्रमेण मोहेश्वरेण मह
 तादशकंधरेण कर्मैदं मोहशर्मनार्थमधि क्रियेत शता विह
 स्य ब्रह्मन् अयं महासत्रियवंशजन्मा दृढप्रतिज्ञो जनकाधि
 राज्ञः नेचापमौरोपयिता दशस्यस्तथा च जानासि यदुत्तरं नः
 शौक्ल सहासं अंगिराश्च पुलस्त्यश्च प्रसवो परमेष्ठिनः पौ
 लस्त्ये जातिधर्मोयंत किमंगिरसस्य ते सामर्षं च मोहेश्व

रस्तस्य विक्रमे
 येन ३

महेश्वरभक्तः २

ब्रह्मणः पुत्रौ २

महेश्वरभक्तः १

विनयः ३

सुरा

५४

जातः ४

आधारं ४

अवस्थाकारणपरिहारः ४

रोदशग्रीवः सुद्राश्रान्यमहीभुजः पिनाकारोषणं शुक्लं हासाते
 किंभविष्यति शता सरोषव्यथं ब्रह्मन्नेवमेनेन धनुषा किंम
 पि विनयाधिकारिकं मध्याप्यते यदेयं मोहेश्वरस्तीरावणोपि
 संबन्तः शंभोरांवासेमचलमुत्से सुभुजविक्रमी मोहेश्वरोध
 नुः कष्टमहोतेदशकंधरः शौक्लवर्जमन्येस्मयंतं शता सरो
 षावहित्यं रामभद्रं तदेतदोरोपयंचार्पमेशंप्रकोष्ठमस्मप्रतिरू
 पितज्यं शौर्योष्माभाजोभजंतो मुखानि स्वबाहुमौर्वीकिणकालि
 मैव शोषु सक्रोधं अरेशतानेदकिमुद्रांतोसि यदस्मदंगे
 महाराजपोलस्यमधिसिपसि कथमयेतमात्मिकपरिहार

जोतुकी ४

श्री

५४

हसति ५

स्वस्यबाहोमौर्वीकिणस्तस्यकालिमा शौर्यमेवउष्मातंभजं प्रकाष्टमस्मनामदितगुणो ४
 तितेषांपुरुषाणांमुखानिभजंतो ३

उलि रिव च सूपियस्यतस्मिन् २ वर्षाभ्याकमठीउलिरित्यमरः २

मनुष्यबाले ९

एगैरिकपरिग्रहः यदैवेंदशकंधरमंपहायमनूष्यपोतेनुरागः यदि
वातत्रभवंतंगौतममंपहायडुलिचसुषिसुहस्त्रास्त्रेभवतोमातुरंषि
कथमंहिल्यायाः शता सरोषहासं किमौत्थरेकिमौत्थअस्मद
ग्रेइति विश्वा सप्रणायरोषमिव वत्सगौतमविरमविरमशुष्क
कलहादतिथिरयमंस्माकमुपाध्यायोदशकंधरस्य व्यथमानौ
रामलक्ष्मणौदष्टा विहस्यवत्सरामभद्रधनुर्गहोपसर्पणमभ्यनु
जानातितेजनकान्वयपुरोधाः रामः यदैदिशंतिगुरवइतिस
विनयलज्जाकौतुकंपरिक्रम्यलक्ष्मणेनसहनिःक्रांतः शौक् रा
जर्षेसीरध्वजधन्योसि पुराखलुपरमेश्वरेपरिचर्यावैदानेनिक

सुकतीपुण्यवान्धन्यः ९

अवदानंमहत्कर्मइत्यमरः ९

तादृक्कर्मणः भद्रतंचतत्सदृशंचमस्तककर्तनोचितं किमपि वरं अप्रेक्ष्य अदृष्टा प्ररोहतवैलस्यं यस्मिन् एतादृ
 शंपुरविजयिनः शिवस्य मुखं येन रावणेन ददृशे = १ वरं २ रावणमुखेन २

मुरा
 ५५

५५

शिवस्य ५

नेषु मूर्धसु नवसु वरं तादृक्कर्मद्रितसदृशमप्रेक्ष्य किमपि प्ररोह
 द्वैलस्यै पुरविजयिनो येन ददृशे तदुन्माष्टं येनैत्रिभुवनमपि प्रा
 र्थितमिदं तदेव त्वामर्थी भवति दशमं रावणे शिरः शता उत्था
 यने पथ्यावलोकितकेन सहर्षाद्रुतं पश्यंतु भवतः यस्मिन्नेक
 धनुष्मतो भगवतः स्वद्वंगपाणोरंसावौ कृष्टौ गुणतांगतोऽप्यहि
 पतिः कर्णवितंसायते उन्मुक्तश्च पुरं वभूषणपदं याति प्रकाशं
 तरे जन औत्सुक्यं नारयति शता काकुत्स्थेन तदेव भार्गव
 गुरोः कोदंडमौ कृष्यते नेपथ्ये लक्ष्म रुंधन्तैष्टविधेः श्रुती
 मुखरयन्तैष्टौ दिशः क्रोडयन्मूर्तीरिष्टमहेश्वरस्य दलयन्तै

व्याप्रवन् १

धनुषि ४ श्री ५५ अस्यैव रिप्रगंडस्य लक्ष्मस्य चापधः ४

आयस्य दाहोर्वलेन दलत्तदत्त चतत्कोदंडं च धनुस्तस्य कोलाहलः २ वैदेही सीता तस्या करवंधो
 द्विजानां कर्णशतसमीपं = ५ विवाहस्तस्य मंगलार्थं यजुः
 सूक्तं ३

कुलाचलाः ९ प्रसरति २

शौकुलस्माभतः तान्यैक्षणावधिराणि पन्नगकुलान्यैषौ च सं
 पादयन्तु न्मीलैत्ययमैर्यदोर्वलदलत्कोदंडकोलाहलः जन
 सहर्षविषादाद्भूतं कथं भग्नमपि शता वैदेही करवंधं मंगल
 यजुः सूक्तं द्विजानां मुखे नारीणां च कपोलकंदेलतलेश्रेयानु
 लूलुध्वनिः पृष्ठं च दिषतामुपश्रुतिशतं मध्येन भोजं भते
 रामस्तुलमहोसैलांछनधनुर्दभोलिजन्मारवः शोष्क स
 विषादाद्भूतमात्मगतं अहोदुरात्मनः सत्रियस्फुलिंगस्य स
 र्वकामीणमूष्मापितं जन सहर्षपादयोर्निपत्य भगवन्कु
 शिकनंदन इयमात्मगुणैरेव कीतारामेण मैथिली स्वर्ग

सर्वकर्मसाधतेजःशालित्वं २

कन्यादानरूपः ९

रामस्तुलमहोसैलांछनधनुस्त्वदशोकस्य धनु
 आतेरवदेभोलिर्वजंतस्माज्जन्मपस्य ४

परितोषदानं ४

मुरा
५६

हव्यवहारस्तुल्यस्मरणयोर्मिलास्तनः विश्वा सस्मितं सखे
सीरध्वजं यदंभिरुचितं तै शता जनकस्य कर्णे एवमेवं कथ
यित्वा भगवन्विश्वामित्रं ममापि चंद्रशेखर शरासनारो
पणप्रथमप्रियवादिनः पारितोषिकं धारयसि विश्वा वि
श्व विहस्य वत्सदीयते यदंभिप्रेषि शता कुशध्वजदुहि
तभ्यां मां देवी श्रुतकीर्तिभ्यां भरतशत्रुघ्ना वंभ्यर्थये विश्वा
शतानुदंहे स्ते गृहीत्वा सस्मितं वत्स सर्वं मे स्मामि विधात
व्यं आगमयस्व तावदशरणं जन तर्हि प्रदीयतां मे ष भग
वान्नीगिरसः प्रियसुहृदमुत्तरकोशले श्वरमानेतुं विश्वा

श्री
५६

प्रतीकस्वर

उहापूहसमर्घोदितविशेषः । तदुक्तं । उभयोर्भावमाश्रित्य परापेक्षाविवर्जितं संदेशवाग्वाचिकं स्यादित्यमरः १
तः स्वबुद्ध्या क्रियेते कार्यं निस्सृष्टार्थः प्रकीर्तित इति २

हिरेताववधारण इत्यमरः २

एवमैस्तु शता उत्थाय किमन्यदधिकमस्ति वाचिकं विश्वा
वत्स निस्सृष्टार्थो सिंगम्यतामिति शतानंदो निःक्रांतः वि
श्वा हर्षेनादयति आत्मगतं दोलीलादलिते दुशेखरधनु
र्विरख्यातविक्रान्तिना काकुलस्थेन कृतो विदेहनेपतिः पूर्णप्र
तिज्ञाभरः पश्यामश्च सुहृद्गृहान्नवनवोन्मीलु द्विवोहो
त्सवानैस्वाकेषु च मेथिलेषु च फलं त्यस्माकं मया शिषः
शौक् वैलक्ष्यैषाभ्यां स्मयमानः भोः सीरध्वजं पुरुषप्र
कर्षाधानै हि विद्यावृद्धसंयोगाद्दहिरंगानिवयां सिधेदं नया
प्रहीणालब्धकं न्यया योनसो बंधोपस्थितं पुलस्त्यकुलमुप

दोलीलादलितं चतुर्दशेखरस्य धनु
श्च ते विख्यातविक्रान्तो व्याख्यातपोरु
ए ३

प्रहीणालब्धो व्यासा प्रहीणालब्धा चासौ कन्या च तथा १ बुधश्चौपंडिते पीत्यमरः २
प्रहीणालब्धपद्धतिः तत्र प्राप्तया यदा

खंडयितुं शोधयितुं वा ३

ज्ञानशक्त्योऽसीत्यर्थः ५

सुखयामि ४

मुरा

५९

मिहिरमरीचिः सूर्यस्तस्य परिचयेन प

च्यमानस्य ४

विष्णोः कृतं वा ५

समाणा वर्षीयान् पि कोमलप्रज्ञां सि मुनिं प्रति ऋषे कोशिकं
नां यापि किंचिदिति कामति तवां पिले कापतौ तादका पराधमं
पमोष्टमयमेवावसरः जन तवां वज्ञां नादयन् भगवन्नेहि
स्वयमेत्यरामभद्रवदनचंद्रचंद्रिकाप्रवाहेण निर्वोपयामस्ता
वदं लोकधनद्वरसहस्रप्राथम्यमानमैथिलीकदर्थितं मांत्मा
नं नहि मिहिरमरीचि परिचयपत्रे लिमस्य हिमकिरणविंबसं
वादादपरोपिके अदंगदंकारः कैरवाकरस्यैत्येत्थार्यपरिका
मतः शोक् सखेदमांकाशे हातपस्विनि सीते हतां सि पौल
स्त्यप्रार्थितपि विचार्यसे त्रिभुवनविजयश्रियः सपत्नी

अनुकंठे २

संतापितं ५

श्री ५९

संकोचस्तु व्याधेरहर्त्ता ३

विदार्य २
 केवलं भूषासिभिरवशिष्टः भू-
 इतरस्ति तुल्यः अभूत् ५ =

इह स्त्री ५

पराधीनां ९

दृष्ट्वा ४ अभिधेयाकृताः व्याख्याता इति यावत् ३

जनयतुको भवती मैनान्मृतं त्रों स्वजनमपि न ते निरूपयामः क
 मपि विषाद्य भवै विनिर्गतां सि सरोषं च जनकं प्रति सौरध्वज
 र पौराणी भिरनेक विक्रम कथा गाथा भिरर्था पिता स्ते वीरस्य ज
 यंति राक्षसपतेर्दास्ति मंदमोलयः यानुत्येह्यं विशेषयन्मदमयं मे
 रयं मेरावणो भूषास्त्रभिरेभूदं मात्य मधुपश्रेणीषु साधारणः
 तेषु च सत्सु वध्या सज्जन संबंधसत्कारेणां सिंवंचितः पौलस्त्य
 हस्तवर्तिन्या सीतया तु मधिष्यते साक्षेपं च नेपथ्याभिमुखं
 वलोक्य समंतादुत्तलैः सुरसहचरी चामरमरुत्तरंगैरुन्मील
 द्रुजपरिघसौरभ्यशुचिनी स्वयंपौलस्त्येन त्रिभुवनमुजाचेत

परिघोर्गलघातयोरिति धरणिः ९

त्रिभुवनं भुनक्ति तेन ९

मरोदाने च र्षे च त्पमरः ४
 मरेयमासवः सीधरिति च ६
 मुजपरिघसौर
 प्रपस्यते न रशुचिः २

चामराणां वायुकलोलैः २ उन्मीलत

मुरा

५८

लोकं उचिद्रचतल निरायरी धितिः सूर्यः तस्य म
हश्चेतेन मरुता तद्रात्र्यः सदा यमानाः चंद्रो न
पापा सुताः ३ आतपोरपि समावेच सूर्ये रश्मौ
चरन्त्यत इति धराणिः ३

सिं कतामरे गमत्वं माजन कपति पुत्री मुपयथाः संधि मर्षमौ
त्मगतं अहोगंभीरमिदमुपस्थितं अस्तातन्मत्रिणां माल्य
वंतमेव पुरस्कृत्य लंकेश्वरस्य निवेदयामीति निःक्रांताः स
र्वे अनर्घ्यराघवे पिनाकभंगो नाम तृतीयोक्तः ७ ७
ततः प्रविशति माल्यवान् २ जंभमाणश्च क्षुषी प्रमज्य अये
विभातैव विभावरी तथा हि सौको निद्र निदाद्यदीधि
ति महस्तंद्रालु चंद्रा तपास्त्यायं तैककुभोरथांगं गृहिणी गा
हं स्थ्य गृहीभिदः अद्यापि स्वकुलाय शारिव शिरसि स्थित्वा

स्तीता भवन्ति २ दिशः २

स्वकुलाय स्य पक्षिगृहस्य शाखी तस्य शिरसि १

कुलायोनी उमस्त्रियामित्यमरः १

श्री

५८

रथांगं गृहीणीनां चक्रवाकीनां
गृहस्थमेव गृहीतो भिदंति ताः ३

नाथिकासेदम् वासवेश्मनि सुकल्पितशय्यायाः समागमविधिं विदधानातिष्ठति प्रियसमागमसज्जातां दृष्ट्वा आकलयवा सकस
 सूर्यकांतमणीनां आग्नेयनाडिध्यायिकाः ३

ज्ञाप्रिति २

शब्दकुर्वतः १

काकादयः १

स्वैवं तो भूशं तूष्णीं प्रत्यभिजानते बलिभुजो भीताः स्वयय्यस्व
 रान् अपि च प्रोचो वासकस ज्जिका मुपगते भानौ दिशौ बल्ल
 भेष्यैतारुचयः पतंगं दृष्ट्वा माग्नेयनाडिं धर्माः लोकस्य ह
 णादा निरंकुशरसौ संभोगनिद्रागमौ कोकस्तो मकुमुदती विधि
 नयो निर्देष्टव्यं मातन्वते सर्वतो निरूप्य सहर्षं हंत समंतादां मो
 दमानपौरसंभोगमयी स्वल्पियं दशग्रीवमुजोर्गलपालिता
 राजधानी इतः पौरस्यायां कुकुभिर्विबुधाति क्रमदलत्तमि
 स्वा मर्माणं किरणकलिका मंवरमणिः इतो निःक्रामंती न
 वरंति गुरोः प्रोद्यति वधूः स्वकस्तूरीपत्रां कुरमकरिका मुद्रित

सूर्यः २ प्रसायति ३

रक्षिषु निरंकुशौ रसौ ४ पूर्वसंवत्सरायां ३ दिशि ३
 क्रमेण दलत्तमि स्वा मर्मायातां २

नवरतौ गुरुः भर्ता तस्य १

स्वकस्तूर्याः पत्रां कुंरा एव मकरिकारचना विशेषः तेन मुद्रितं चिह्नितं १

मदुमणालिनीनां वनं तस्य विहासः हास्यं तस्य वैहासिकः केलिकरः १ विहासेन दीव्यतीति वैहासिकः १ वैहासिकः केलिकरः प्रहासी च विहर्ष
 कइति भरतः १
 पुस्तकपंकेन कुंकुमेन पञ्चो कुराः ३

लिषां पतिः सूर्यः वितपते

मुरा
 ५८

करजव्रणैर्नखव्रणैर्विरला व्यासाः
 स्तनपुलका यस्या क्रिया या यथा
 स्यात्तथा ५

मुरः अपि च अयं मदुमणालिनीवनविहासवैहासिकस्त्वेषां
 वितपते पतिस्सपदि दृश्यमाना निजाः स्तनौ पुलकयंति चो
 त्पलदशां प्रियोरस्थले विपर्ययितवृत्तयो घुस्स एणं कपञ्चो
 कुराः इतश्च प्रियवसते रपयांत्यो मिथः करं विते करांबु
 जन्मानः करजव्रणविरलस्तनपुलकममूः किमपि विव
 दंतै अन्यतश्च प्रभाते पृच्छंतीरं नुरहसवृत्तं सहचरीनेवो
 टान् व्रीडामुकुलितमुखीयं सुखयति लिखंतीनां पञ्चो
 कुरमं निशमं स्यात्कुचयोश्च मत्कारो गूढं करजपदं

करं विते निमिश्रितं
 निमिश्रितं निमिश्रितं
 रपयांत्यो मिथः
 ५८

पुनर्भवः कररुहो नखोस्त्रीत्यमरः १

नः भक्षिषु अंधकार एव प्रभाति ५

निःकारणं ४

मनुष्यकर्मातिशयं २

अतः पतंगी चासौ चिंतयत स्या अपरुवः चौर्यं तेन साव
हस्यं आकारगुप्ति सारितं च तत्वरं न च तस्य त्वत्तिवि
प्रकीर्णं स्मितयेन ६ मुखैरेकैशकालं सत्यं धर्मः

अवहित्वा कारयुमिः ६ हरधनुर्जनात् ४

मांसांकथयति मुहूर्तमनुध्याय अहोयतः प्रभृतिवैदेहीवरणाय प्रहिते
नपुरोधसा कथ्यमानं ककुत्स्थकुलकुमारस्य मानुष्यकातिशयं मश्रणवं
ततः प्रभृति कथां दशमं तु भवामि तथा हि ततो दशकं धमुदेति मनुष्य
लोकैते जोद्गता निरभिसंधि न तावदेतत् तान्येव चां स्पंचरितानि दशा
ननस्य धिक् चिंतयारज निरक्षिषु नैः प्रभाति अपि च श्रुत्वा दुःश्रव
मं द्रुतं च मिथिलावृत्तांतं मंतः पतच्चिंता परुवसावहित्यं बदनत्वग्विप्रकी
र्णस्मितः हेलो कसुरावरो धनवधू सीमंत संतान कस्त्रग्वासो ज्वलपा
णि रं प्यं वति मां वत्सो न लंके श्वरः विमृश्य आकारो अहह दारुणैर्यमस्मा
कंचिरजीविता प्रीते विधातरि पुरा परिभूय मर्त्यनि वव्रै न्यतो यदभयं स

महादेवे ९

तिरस्कृत्य ९

केशवेशेषु ९

हेलयां लीलयां आरुषाश्च तासुरावरो धनवधूः अंतः पुरं वधूश्च तासां सीमंतेषु संतान कस्त्र
जः कल्पद्रुमस्त्रजस्तासां वासेन उज्ज्वलं पाणि पल्लवं यस्य ३
न प्रीणाति २
ख्यातं ९

रामकतं कृत्वा तापयि रणवर्णकं ५

रामस्यमनुष्यत्वादेककंधरत्वाच्चराक्षसाधिराजेनअनुमिभवपराक्रमेणदशकंधरेणत्वयाविनाश्यः९
महेंद्रस्यमौलिरेवबलभीनिर्यूहःप्रासादोपरिग्रहंतत्रपर्यंकिकापर्यंकःतस्यज्योत्स्नातयापुष्टःनखेंडुदीधितिश्चंद्रांयस्य४

किरणो१

अहंकारवानहंयुश्चइत्यमरः९

शोतंपापं९

मुरा ४ भवानहंयुः तन्मर्मणिस्पृशतिमार्मतिमात्रमर्द्यहवत्संशोतंमथवा
६० दशकंधरोसि सविमर्शमहोमैथिलस्यनृपतेरंकार्यज्ञता विश्वा
मित्रवशीकृतेहृदिवयंमाभूमसंबंधिनस्तेदृष्टानकथंपुराणमुनयो
मान्याःपुलस्त्यादयः जामोतापिमहेंद्रमौलिबलभीनिर्यूहपर्यंकि
काज्योत्स्नापुष्टनखेंडुदीधितिरयंनोपेक्षितोरावणः पुरोवलो
क्य कथंमिथिलांचरितुमनुप्रहिताचिरयतिवत्साशूर्पनखा
प्रविश्यशूर्पनखासहर्षं अहंसासौम्यसुंदरविवाहलोवत्यल
खीविषडिदकंतिपभारोदंरहुलकुमाराणामुहपुंडरीआइंपेखं
गु९ तांजुष्टिदेसाविमाणुसीभावेणकदत्थीकदह्मि अमोसांतारि

श्री
६०

आश्चर्यसौम्यसुंदरविवाहनेपथ्यलक्ष्मीविषट्किअतिशयितकंतिप्रभारोणिर्घुकुलकुमाराणामुखपुंडरीका
निप्रेक्ष्यमानानिंदितेनापिमनुष्यभावेनकनाथीयताविमर्श
विस्तारः९
अहोसातादृशी९

मरुतिमरुतः९
गुंतुं६

गुणानां प्रकृतिः यत्विपक्षहस्तपतितापिसुखयति=१ । कथं अत्रैव अहलिका शिखरप्रगीवे प्रांगणे मातामहः २
यद्दानं प्रजागरकांतलोचनः प्रतिक्षणं भाविस्तारितमुखकुहरदृष्टहृदयस्थित । अहो दुस्मिष्टता दुःखदंता दुष्टकार्याणां ३-
कठिणकार्यभारः अन्यद्वकोपि दृश्यते=४

सीगुणाणां पकिदी जं विवख हत्य पडिदा विसुहावेदि माल्य सस्नेहं
कथं वत्सा शर्पनखा वत्से अयं महं मित इतो भवती शर्प कंधं इध ज्जेव
अहलिआ सिहरपगीवे मातामहो अहो दुस्मि लिठदा दुष्ट कज्जाणां
जं दाणीं प आगार किलि अंतलो अणी पतिखण जिन्मा वित्यारिअ
मुहकुहर दिठुहि अअ ठिद कठिण कज्ज भारो अस्मे विअ को विदीसई
अहवा सामंतस्स विगुरुओ मंति भावो विसेसेणा अअत्थ राइणोसा
हसेकेर सबवसा अचंड चरिदस्स रावणास्स जाणा मिपसो मं ज्जेव पडि
वाल अंतो चिठुदि तौ जावणां उपसण्यामि सविष्ठादं मैसावेन मुपस
त्यं अज्ज वंदा मि माल्य कल्याणिनी भूयाः इहाँ स्यतां अपि भरत

आर्यवंदा मि १

नत्थावदेनं उपसर्पामि=२

अथ वा संमता इव तस्य सा मंतस्यापि गुरुर्मैत्रिभावः वि
शेषेण अस्मद्भासः सारसैकरसं व्यवसाय चंडव रि
तस्य रावणस्य जालमिषः सा पवप्रतिपालयतः व

शु. १ आर्यदशरथो आगमः कुमारानां गोदानमंगलं जाते यावत्तमया प्राप्तं मिथिलानगरं २
 कुहनादंभचर्यामिति मेदिनीकरः १ कुहनादंभान्मिथ्यायापथकत्वात्नेत्यमरः १ दंभचरणे धूर्तः १

मुरा ६१ शत्रुघ्नाभ्यां सह वैदेहमुपस्थितो दशरथः शूर्प उपविश्य अज्जदसरधे
 आ अदे कुमारानां गोदानमंगले संवृते दावमपपत्तं मिथिलाण अरं मा
 ल्य निःश्वस्य अतिप्रकाशो यमर्थो यथा निर्वृत्तस्वीकरणा जानकी
 ति शूर्प अहं माल्य विमृश्य अहो दुरात्मनः सत्रियब्राह्मणस्य कु
 शिकजन्मनो दुर्नोदकं यज्ञोपप्लवशांतये दशरथो राजा सुतं याचित
 स्तं चोनीय विनीय चोपधविधौ ते जघ्निरे राक्षसाः त्रैयसं विदलय्य
 कार्मुकमंघस्वीकृत्य सोतामिती नो विप्रः कुहना विदेन वदुर्ना किं किं
 न कारिष्यते शूर्प अज्ज एव णेदं सोतं त्यमप वक्ष्यणे वशिष्ठमहेसि
 णो पुरदो विपुरैतो दिष्टो माल्य विहस्य वत्सेतपो भिरस्य ब्राह्मण

श्री
 ६१

शु. १ सतत्रमया ब्रह्मणः वशिष्ठमहर्षेः पुरतः विस्फुरंतो दृष्टः २

यदादेशस्तद्वदति १ संधिविग्रहादिकं १ क्षात्रभावेन २ ब्रह्मतपोबलं उपनयनव्रतं वा तेन २
 जन्मत्रययोगिनः १ अथच त्रिजातकश्रुतिगालिदानं मुनेः २ निन्दितशीलः ३ अधीरणो धिक्कृत इत्यमरः ३

स्वयं परिणतो भविष्य
 नाशं प्राप्नोति ३

देशोपि स्थानं निवृद्धावेन स त्रियैकार्ये न जहाति किंच स्वभावमधुरो
 पि काकुत्स्थो बटुरो त्यक्तिकेन ब्राह्मेण ब्राह्मणेन च क्षत्रियजन्मना
 त्रिजातकादस्मान्मुनेरंधीयमानो धरीणो शीलः परिणस्येते तथा
 हि अविनयभुवामं ज्ञानानां शमाय भवन्तं पि प्रकृतिकुटिलादि
 याभ्यासः खलत्वविवृद्धये फणिभयभृतामस्तूछेदक्षमस्तमसा
 मंसौ विषधरफणारत्नालोकोभयंतु भृशायते भवतु किर्म तिकां
 तोपवर्णनेन कथमिदानीं स्वयंगृहीतुमुत्तिष्ठमानो राक्षसपतिः
 प्रतिकर्तव्यः स्यात् शूर्प अज्जणखं मोहिमं परिहरि अतस्स कोअ
 लोउवावोतक्कीअदि माल्य वत्से मैवं महादोषोहितादशेन धर्म

निवृत्तः कृपां कर्तव्यः २

यत्नं कुर्वन्ति ३

शः १ आर्यनखलु वलात्कारं परिहृत्य तस्य कोन्यो उपायस्तर्क्यते २

दोस्तोः स्तंभद्वयं तस्य दर्पः तेन उंबरं विस्तारः २

कथं निवर्तयामः ५

मुरा

६२

नामितं ४

सः यथा निरूपितं पातामरेन ४

विजयिनां वीरप्रधानेन परिगृहीताया वैदेह्याः प्रसह्योपहारः पश्य
दोस्तंभद्वयदर्पउंबरमिति स्पष्टं न विस्फाल्यते वैदेहीकरबंधसूचनं
मिति प्रस्तोति न ब्रीडया इत्यां लोच्य कृतस्मितैर्मुनिभिर्गोदिष्टेन ये
न क्षणादां तं वंदितं मंचितं च सहसा भग्नं च तादृग्धनुः कथं तस्मि
न्निशाचरनाथमाततापिनमनुजानीमः शूर्प निश्चस्य जधा
निरूविदं मादामहेण अहो कालस्य माह्व्यं जंदाणीति ह अणज अ
लखीलीला वंदि आ आरे महारा अरावणे वि ए वं मंती अदि माल्य
वत्से मुनिरं पि गुरु दिव्यास्त्राणां वभूव दिवौकसा मंजगवधनुर्भ
गेतावानेहो समहोत्सवः रघुपतिगुणे क्रीता मेतामवेहि जगत्रयी
अहो कालस्य माहात्म्यं यत्तदानीं त्रिभुवनजयलक्ष्मीलीला वंदिकागारे महाराजरावणे वि ए वं मं अते

कर्मणि ४

रामेण ३

श्री

६२

भजगोः शिवस्य

अनुभवे २

४

शः कः संदेहः तस्मिन्निवाह महोत्सवसमये सर्वे मया प्रत्यक्षीकृतं १

यथा लोष्टे दद्यात्कालनेनान्यतरस्फुटनं
भवति तथा यो वधः स एकलोष्टवध इत्यु-
च्यते २ मिथिलातः सीता अपहरणे अरा-

विपर्यस्यते १

अस्माकं १

विपरिणामतैर्दौर्जन्यं तु प्रभुत्वपदेन नैः शूर्प कौ संदेहो तस्मिन्निवा
हमहू सर्वे समपसवं मरणं पञ्च सर्वा किं दं माल्य तदेवमेकलोष्टवधः
स्यात् तथा हि मिथिलां प्रविश्य बलादीं कृष्यमाणे कलत्रे कथं तिति
क्षते राजपुत्रः तं चोत्तिष्ठमानं राजपुत्रं पुरजनप्रभृतयोऽप्यनुतिष्ठे-
रन् किं मंगलं संबन्धि बांधवाः यद्योक्तं मौरण्यकौ गतिरिव दुःखामर्ष-
जं तैर्जो विक्रमयति मंडलस्यानुग्राह्यो भवति शूर्प दीर्घमृत्तं च निः-
श्वस्य अज्ज किं दाणीं जुते माल्य अणुवत्सं कार्यं तौ सिं अस्ति
वनौ कसो मंत्री जांबवान् मते गा अमवास्तव्यां अमणां नाम सिद्धश-
वरी सुपेत्याभ्यर्थितवान् यथा बालिनो वैराग्ये सा सीता लुब्धा

मते गा अमेव सति विद्यतयस्यासातां २

वणं अयमं वाह्यादि न्यायः स्यादित्यर्थः १ यदा बहु-
भिर्जनैर्मिथिला लोष्टेन एकैकेन एकस्य वधः स-
एकलोष्टवधो मरणं २

दारशाराजमंडलस्य ६ शः अर्थे किमिदं नैऋते ३

कठोरतरश्चासौतरणिःसूर्यश्च तस्यताप एववज्जानलस्तस्य
ज्वालाया अवलीढं जीवितं यस्यासा ५

शूकथंक्षत्रियपोतकोवालिनिगहेसाहाय्येसमा
ततस्ततः ३

स्यते २

अपकृताः १

साहाय्यं १

मुरा
६३

समयं २

श्री
६३

सूर्यः ४

प्रातरंशुश्चो ज्वालायामरः ४

पंचरिताः प्रकृतयः किंकिंधायांसुग्रीवमंभिषेद्यमाणाः सौमवाधि
कमैस्वाकंरामभद्रमंपेक्षन्ते शूर्प सातंकं कंधंस्वनिअपोदओ
वालिणिगहेसहाओसमीहीअदि तदोतदो माल्य ततश्चअयो
ध्यातः कैकेय्याभरतवार्ताहरणायप्रेषितामंथरांनामस्थविर
दासीकठोरतरतरणितापवज्जानलज्वालावलीढजीवितामिथि
लाप्रांतरेतिष्ठतीतिनिदाद्यकिरणव्याकरणांतेवासीसतीर्थमेषि
द्यास्तबल्क्यमुपस्थायसंप्रत्येवनिमेषमात्रान्निवर्तमानोहनूमा
नूकथयति अतस्त्वमस्मदनुरोधेनहनूमदवेक्षितस्वशरीरोप
रपुरप्रवेशविद्यया मंथराशरीरमंधितिष्ठतीमिथिलामुपेत्यप्रत्य

पुरंपुरिशरीरे १

विश्वास्या १

मिथिलाप्रांतरेमंथरातिष्ठतीतिहनूमानकथयति २

महारण्यमरणानि इत्यमरः ३

श्रीः आर्यकिंपुनस्तत्संविधानकं ५

गूढमंत्रणं ९

यितासंविधानकमिदं देशरथस्य गोचरीकुरु इत्थं भाविना गुरुनि
देशचर्याप्रसंगेन पंकपाषाणविषमकंदकव्यालबहुलांदंडकार
ण्यानीमनुप्रविष्टः सर्वथा वैदेशिको राजपुत्रः कार्यगौरवान्नि
यतमेष बालिवधपूर्वकेण संबन्धेन सुग्रीवमुपगृहीयात् शर्प
सकौतुकं अकिंउण्णिते संविधाणां माल्य कर्णेपि वमेवं कथयेति
शर्प हसन्ती अहो दुष्टं भल्ल अस्स कुटिलदा तदोर माल्य ततश्च सा
पिशवरयोमिनी सुग्रीवगुणानुरोधेन सर्वे तथेत्युररीकृत्य तदैव वि
देहाभिमुखी प्रस्थिता इति मे जनस्थानवासिभिर्जनपदै रागत्य
कथितं अमुना च जांबवतः प्रयोगेण फलवता विराधप्रभृतिभिर्बंधि

विराधप्रभृतिराक्षसैः ९

अं ५

श्रीः अहो दुष्टं भल्ल अस्स कुटिलदा तदोर माल्य ततश्च सा
पिशवरयोमिनी सुग्रीवगुणानुरोधेन सर्वे तथेत्युररीकृत्य तदैव वि
देहाभिमुखी प्रस्थिता इति मे जनस्थानवासिभिर्जनपदै रागत्य
कथितं अमुना च जांबवतः प्रयोगेण फलवता विराधप्रभृतिभिर्बंधि

शः। आर्य उपनतस्य शरणागतस्य एवं जीयते ४

रामभद्रस्य १

मुरा
६४

६५
शरणागतस्य २
ष्टितेषु विंध्यगिरिकुहरेषु विहरतः सुकरं कलत्रापहरणं अस्मदी
यां स्तुमायाः सुरा सुरसमरप्रथमरेखायो धस्य युद्धमुदितविवु
धपतिवितीर्णमायाहरमंत्रधारिणो दशरथस्य सन्निधौ न प्र
भवन्ति शर्प सविचिकित्सं अज्ज उपणदस्स एवं करी अदि मा
ल्य विहस्य साधुवत्सेसाधु वरुसंवादिनाते बुद्धिः यदा हुं
यो ह्युपनतस्य पुत्रदारा नति मन्यते तस्यो दिग्ने मंडलमैभावा
यो पतिष्टते इति किंपुनरस्मा सुनिसर्गते ज्ञस्वीनैव संश्रय
वत्तिमैतिष्टत इति शर्प हुं अस्मै भणामि एवं करिस्सदिराम
भद्रो माल्य वत्सेकः संशयः लोकोत्तरं किमपि रूपमुन्मीलयं

श्री
६४

शः। हुं अन्यतमण्यते २ एवं करिष्यति रामभद्रः २

प्रकाशयंतः १

२५। अन्यत्किमपि अनर्थोत्तरं तस्य पतिष्यतीति तर्कयामि - १ शू। शृणोतु मातामहो मया जनकनगरतः निष्क्रामं
 त्याश्रुते यदा खलु दृष्ट शितिकंठशरासनस्य
 दाशरथेः मत्सरेण सकलक्षत्रियकृतोतः परशु

नुगुप्तं ते निन्दंतीत्यर्थः १

राम आगत रति ३

तौ जगति राज्यभोगेभ्यो बालं ते महानुभावाः शूर्प अस्मिं किं पि अ
 एत्थं तरंतस्स पडिस्स दित्ति तक्के मि मात्थ्य सहर्षं कीदृशं तत् शूर्प
 सुणां दुमादामहो मए जण अण अरादोणि क्क मंती ए सुदं जधौ खे
 डिद सि दि कंठ सरा स ए स्स दा सर हि णो मत्सरे ण स अल ख ति अ
 क दं तो पर सुरा मो आ अ दो ति मात्थ्य सर्वं मुप पद्यते भुजैर्गलित
 नर्म दाम कर च क दंष्ट्रां कुर व्रण प्रकर कर्कशं किं पि विभ्रं दुग्गं वपुः
 संयेन पर शौ ह तो न र्प ति र्ज्जु नः कौतु का दं सो कथं मुपे स ते गुरु ध
 नुर्यलीकं मुनिः परं मे ने नो पि संकल मूर्द्धाभिषिक्त कंठ कंधरा रुधि
 राभिषिक्त पंकिल कुठारेण दुरभिभवो दाशरथिः शूर्प साभ्यसूयं
 परशुरामेण ३ मुनिः परशुरामः २ सकलमूर्द्धाभिषिक्तानां कंठकंधरारुधिरेण अ
 भिषिक्तः पंकिलकुठारो यस्य तेन २

भुजैर्गलित निरुद्धा च सो नर्मदा च
 तस्यामकरचक्रं दंष्ट्रां कुरासो नर्मदा
 एप्रकरैः स्तनासमूहैः कर्कशं कठोरं ३

गुरोर्महोदयस्य धनुर्ध
 लोकं अप्रिय ३
 पीडनं १

श्री अहो दुग्धमुखेवाले पितस्मिन् सत्रियवरुके एवं संभाव्यते मातामहः १ राजन्यानां रुधिरस्य अंशो धौ कृतं त्रि
षवणं त्रिकालकृत्येन ३

मुरा

६५

एषु लोचनौ भुजौ वेव शिला
सो मोचतया विभ्राजमानः ३

अहो दुग्धमुखे वितस्मिन् खति अबटु ए एवं संभावेदिमादामहो मात्य
विहस्य वत्सै नैव तावज्जानासि सर्वराजक दुर्द्धर्षं सर्वदेवमयं धनुः
भंजता रामभद्रेण विजिग्ये भुवनत्रयं इदानीं तु राजन्यरुधिरा
भो धि कृतत्रिषवणो मुनिः प्रोपः परशुरामो यं न विप्रः किं भविष्य
ति तदेहि राजकुलमेव गच्छाव इति निष्क्रांतौ विष्णुभक्तः नेपथ्ये
भो भोजनकाग्निहोत्रपरिचारकाः पाद्यं पाद्यं अर्घ्यं अर्घ्यं आजन्म
ब्रह्मचारी पृथुलभुज शिलास्तं भविभ्राजमानं ज्याघातश्रेणि सं
सोतरितवसुमती चक्रजेत्रप्रशस्तिः वृक्षः पीठे घनास्त्रवणकि
णकठिणो संक्षुण्वाणाः पृषत्तान् प्राप्नो राजन्यगोष्ठीवनगजमृग

तेजयेन्

वाणान् १

ज्याघातश्रेणिः ब्रह्मसमूह एव संज्ञातया अंतरितं च तत् वसुमती चक्रं च तेन जैत्रा प्रशस्तिर्यस्य ३

राजन्यानी गोष्ठीसमूह एव वनगजोत्तमं मृगया कौतुकी १

नजाने ४
श्री
घनानि च तानि भस्त्रा ६५
ए च तेषां वलकिले २
कठिणं तस्मिन् २

स्त्रीणां इयं स्त्रैणा च सौ कपोलानां कुंकुमलिपिश्च तस्यास्तेयं तेन अतिभीमः भयंकरस्तस्मिन् १
 चतुरंतरीपाणां चतुर्दीपानां विजयस्ते स्य ज्यानादस्ते न रौद्रं २ दीपो स्त्रियामंतरीप इत्यमरः २

कुशानां चीरं
 तस्य तंतवः तैः ३

या कौतुकी नाम दग्न्यः अपि च एष स्त्रैणा कपोलकुंकुमलिपिस्ते
 याति भीमे भुजे विभ्राणश्चतुरंतरीपं विजयि ज्यानाद रौद्रं धनुः
 तूणा विव पुनस्तरो द्रव्यति स्वा दंतरस्मात्पटा दौ कषैः कुशं चीरतं
 तु भिरं पि कुडो मुनि भर्गिवः ततः प्रविशति सशर चाप हस्तः कु
 डो दतो नाम दग्न्यः २ सखे दे संभ्रमं यथा मिष भोजिना कृतांते
 न पर्यवसिता स्ते ता दशाः सायुगीनाः वर्तमाने तु शस्त्रा शस्त्रि
 कथैव कानव भवद्दीर्घाणां पाणि धुमाः पृथानो दि वि संकुचंति वसु
 धा वंध्या न सुते भराने लक्ष्मी रण्य रविंद सौ धवल भी निर्युह पर्य
 किका विश्रांतै रलिभिर्न कुंजर घटा गंडोत्करै र्मोदते स विमर्षा
 भरविंद मेव सौ धवल भी । लक्ष्मी रपि कुजराणां घटा समूहस्तस्य गंड समूहैर्न मोदते २ गजानां
 प्रासादोपरि गहंतस्मिन् निर्युहः तप्राहं व क पव पर्य किका पर्येकस्तत्र विश्रांतै र्भ्रमरै र्मोदते लक्ष्मी
 निर्युहः शेरखरे द्वारे निर्यासे नाग दते के १

शस्त्रा शस्त्रपुद्गकशा ४
 का किमपि न ५
 पटना घटा इत्यमरः ५

संज्ञा भिक्ताः ४ वीरान्तर
 नवीन भवंतश्चेत्तगी वर्णिताश्चेत्तेषां पाणि धम
 जिते । एता दशाः स्वर्गोपधानः संकुचंति - ३

त्रिपुरस्य अवरोधः अंतःपुरतत्र सुसमीचीने दशोपासां स्त्राणां कर्णोत्पलग्रंथयः भ्रश्यंति २

वयं ५

यस्य धनुषः गुणः १

सति १ ३३

मुरा

६६

६६

राजानां स्वरूपं ६

तैत्तिरीयस्य २

श्रयं शंभौ यैर्दुणवल्लरीमुपनयत्यौ कृष्य कर्णांतिकं भ्रश्यंति त्रिपुराव
 रोधं सुदृशां कर्णोत्पलग्रंथयः स्वर्चां स्फालयेति प्रकोष्ठकमिमौ मुन्मु
 व्यतासामहोमियंते बलया निदाशरथिना तद्गन्मैशंधनः सरो
 षविकटं परिक्रामन् भोभो विदेहाः किरामोदाशरथिः यस्मिन्
 र्जुनदोस्तं सहस्रनलकप्रोद्धच्छदस्त्रच्छटाजिह्वालैर्जुहवां वभूविमरु
 षां राजन्यसंज्ञामपि अद्य प्राक्केवलुग्रहस्य विद्यसीभूतेषु पि क्षत्रि
 यस्तु द्वेषु सुधितं श्रिरेण परशुस्तेनोपैर्मे निष्पद्यते ततः प्रविशति
 सधैर्यं ससंभ्रमोदाशरथिः रामः साकं शक्तिधरेण तत्र भवतो
 देवाद्देवानोपतेर्यः सम्यं च मवाप चापे निगमं सम्यं चिसामानि च

धनुर्विद्यां १

स्वामिकार्तिकेन साकं २

अर्जुनस्य दोस्तं सहस्रस्य नलकास्तेभ्य उद्धृत्वा श्रुताः अस्त्रच्छटारुधिरच्छटाश्रुतौभिः
 जिह्वालैः तस्मिन् ५

पं २
 परशो ४
 श्री
 ६६

कवलप्रासस्य विद्यसीभू
 तेषु सस्तु परशुश्रिरेण सु
 धितः ४
 विद्यसंभृत्य शेषस्या त ४

भस्मांकुरस्तपस्विपुत्रइतिधरणिः ३ अभ्यासः खुरलीयोग्या ३ मंदः अहं तस्य चापभंगं श्रणोमि ४
 शास्त्राभ्यासे ३

उत्कर्षः १

विंशतेरासन्नो आसन्नविंशाः एकविंशतिवारान् २

शूराणां च तपस्विनां च परमां कांशमधिष्ठास्नुमिस्तेजोभिर्भगवानसौ
 भृगुपतिर्दिष्ट्याद्यं दर्शयते नाम सखे दोषालंभं मात्मानं प्रति भ
 स्मांकुरेति खुरली कलहे कुमारमर्ण्यां क्षिपन् परुषरोषमदांधचेताः
 दृष्टौ स्मियः कृतमियोहसितं शिवाभ्यां तच्चापभंगं मपि हामं स एव श्र
 णोमि विमृश्य अहो मामरण्यवासिनमुपश्रुत्य दुरात्मनारघु
 कुलकुटुंबकेन दूरमुष्णसितं किंचिदुच्चैः रेकाकुत्स्थाः कथं वः श्र
 ति विषयमयं नागमद्रागवीयो दुःसामंतापचारप्रथितपितृवधा
 मर्षनिस्तारबंधः वारानां सन्नविंशान्विषसितु विषमक्षत्रजा
 तिप्ररोहः क्रोधादुत्कृतगर्भमिषरुधिरवसाविस्त्रगंधीकुठारः

३. ४. सामंतः सहस्रानुनस्तस्यापराधेन प्रथितो यः
 पितृवधामर्षस्तस्य निस्तारस्तस्मिन् बंधुः ७

विसंख्यादामगंधियतइत्यमरः १

विषसिताः मारिताः विषमाक्षत्रजातिप्ररोहा येन २
 निर्वापेण विंशसन् मारणं प्रतिपातनं २

दोक्षांश्रेणिरेवनिश्रेणिकातत्रतुल्यारूढाचासौसमस्तलोकविजयश्रीश्रतयापूर्यमाणंडरोयस्यतस्य=१
निश्रेणिस्तुविरोहिणीइत्यमरः२

मुरा
६७

६७
२४मासुदतसंख्येइत्यमरः३

रामः दष्टा सहर्षबहुमानं जेतारंदशकंधरस्यरभसोदोःश्रेणि
निश्रेणिका तुल्यारूढ समस्तलोक विजयश्रीपूर्यमाणारसंयः
संख्ये निजघानहेहयपतिंशत्रोर्मखंदष्टवान्यः एष्टंददतोपिष
एमुखजयेसोयंकतीभार्गवः क्षणंचनिर्वर्ण्यसस्मितं अहो
संकीर्यमाणानेकरसानुभावगंभीरमधुरोयमस्याभोगः तथा
हि जटाधत्तेमूर्द्धापरशुधनुषीबाहुशिखरं प्रकोष्ठोरौद्राक्षं वलय
मिषुदंडानपिकरः प्ररूढप्रौढस्त्रव्रणविकटरोद्राद्रुतमिदंप्रशा
तामैण्यौत्वचमपिचवक्षःकलयति इत्युपसर्पति नाम विलो
क्य कथमसौश्रूयमाणगुणानुरूपकल्पिताकारसंवादीदाश

परिपूर्णतु
श्री
६७

प्ररूढानिचतानिप्रौढास्त्राणिचतेषां व्रणविकटरोद्राद्रुतं ३ अनुगतः १ संवदति १
एण्यादयंऐण्यीतां २ वस्तुः

करीणकुंभास्तोषांकूटः समूहस्तस्य कोटिः अग्रभागः तस्मिन् प्रकटाः कठोरनखांकु रायस्य तं = २

निर्वाहकः ४

रथिः साधुरे राजन्यपोतसाधु सविधमुपसरनं समूलकाषं क
षितनृपान्वयममद्यमां धिनोषि हरिमिव करि कुंभकूटकोटिप्रक
टकठोरनखांकुरे कुरंगः रामः सस्मितं भगवन् भोगव गुरुग
र्भरूपयोरैतावदेवोतरं किंच आदेष्टा भगवान् भगुर्जननयोरौत्प
त्तिकब्राह्मणो देवो धूर्जटिरस्त्रकर्मणि गुरुवीर्यं च दूरैर्गिरां सप्त
द्वीपवती ददद्भवं मभिप्रेषिदि जान्कश्यपप्रायान् प्रतिमानुभाव
भवते कस्मैचिदस्मै नमः जाम अरे क्षत्रियडिं मत्तवीने नै सत्त्व
सौजन्यपौरुषोत्कर्षणकिर्मयं तरायायितौ स्मि किंतु नरा
चैः क्ववीर्यं नंदनवधूवाप्यप्रियं भावुकैरुत्पाद्यस्तजोदमैर्णवमै

कृतवीर्यस्य नंदः सहस्रार्जुनस्तस्य बध्वः तसां वाष्पेण प्रियं भावुकास्तैः

जंजदः
स्तत उदके यस्य
असौ क्षतजोदः
त ९

श्रीरायसि २
संप्रदानविषयो

भूतान् करोषि ६
अभिर्वचनीयसु
लाप ३

वीर्यगिरां विशयं न प
ह्यधिकपराक्रम ४

वालेः २

समस्तबाहुजान्स्त्रिषान्भुनक्ति तस्य १ बाहुजः स्त्रियो
निर्वाणतांयास्यतः १ विराट् १

सुखं कुर्वन् २

दत्तं १

मुरा

६८

यन्मुपैपितभ्यांपयः संप्रत्यस्य समस्तबाहुजभुजः क्रोधस्य निर्वास्य
तः सुदानो धनुर्रेणुशेखरं महो जातो भवान्निधनं रामः स्थिरो
भव भगवन् बालसुभावसुलभेन कुतूहलेन कथं धनुर्भगवतो
वषभध्वजस्य तत्रानुषंगिकं ममंगलमीदृशं तु संवत्तं मंत्रं
मया गणितं स्त्वमांसोः नाम सरोषं आः सुत्रियदिभं कथं
प्रमथनाथप्रथमांते वासिनं मामपि भवान्जीगणतु महा
सेनो यस्य प्रमदयमदंष्ट्रा सहचरैः शरैर्मुक्तो जीवनं द्विदिव शरज
न्मासमभवत् इमां च सुत्राणां भुजवनमहादुर्गविषमा मयं वीरो
वारानं जयदुपे विंशान् वसुमती रामः शांतं प्रसीद भगवन् प्र

श्री

६८

भुजवनमेव महादुर्गं तेन विषमां २

कार्तिकेयः ३
परशुरामस्य ३

तव दोस्तोर्वशीकृतश्रासौ विशाखश्च तस्य मुखावलोकव्रीडया वीदीर्णहृदययस्याः सा २
 विशाखः शिखिवाहन इत्यमरः १

कौशिक उपसो उपदेशस्य ५
 उपसो नानमाद्यस्यात् ५

सीद अविमृश्य कारितयानगणितौ सिन पुनरवल्लेपात् स्त्रीषु प्र
 वीरजननी जननी तवैव देवी स्वयं भगवती गिरिजापियस्यै त्वदीव
 शीकृत विशाख मुखावलोकव्रीडा विदीर्णहृदया स्पृहया वभूव जा
 म विमृश्य अनुभवपुनरुक्तां मुचनः स्तोत्रचर्यामुपनमयत दैतलो
 शिकोपज्ञमस्त्रं क्षिपति नखलकालं वीरगोष्ठी विनोदप्रियपरशुर
 यं मेवाहुरुद्यमानः रामः स्वगतं अये भगवंतं विश्वामित्रमपि स्पृ
 शति भवत्येवंतावत् प्रकाशं सधैर्यस्मितं भूमात्रकियदैतदर्णाव
 मितं तत्साधितं हार्यतैयद्दीरेण भवादृशेन वंदति त्रिः सप्तकत्वो जयः
 डिमौयं नवबाहुरीदशभिर्दंघोरं च वीरव्रतं तत्कोपाद्विरमप्रसीदम

कथयति २

वीराणां गोष्ठीयुद्धं तस्य विनोदप्रियः परशुर
 यस्य ५

कृतांतस्य दंष्ट्रापवक्रकचाकर्तरी एव कठोरकुठारस्तदुत्तिरीक्ष्यः क
रुभ्रजनि ५

महावीरशालितायाः २

मुरा

६५

६९

परसुरामस्य २

वसुधाः ३

प्रकाशयतिः ५ सरसि जव सति र्यस्य तस्य

गवर्न जात्यैव पूज्यो सिनः जाम स्वगतं अहोदुरात्मनः राजन्यपो
तस्य महावीरप्रेहतायाः पद्धतैरंखलितं मुक्तिप्रसुक्तिवैदग्ध्यं प्र
काशं सरोषकष्टं आः पापजात्यैव केवलया पूजनीयस्ते परशुरा
मः कथमयापि निरायुधौ सि विनयनिचुलितैर्भवद्भोमिः कर्म
पिनवै विवृणोद्विरं कर्मतः अयमं जनिकरः कृतांतं दंष्ट्राकचक
ठोरकुठारदुर्निरीक्ष्यः उच्चैः अहोनुखलुभोः त्रैलोक्यत्राणशौडः
सरसि जवसतेः संप्रसूतो भुजाभ्यां सक्षत्रं नाम वणः कुलिशकठिन
यो र्यस्य दोस्तोर्विलीनः ज्वालाजिह्वालकालानलकवलयभयभ्रांत
देवासुराणि व्यातन्वानो जगंति ज्वलंति पुनरयं पार्वतीधर्मपुत्रः

तै ४

श्री

६५

ख्यातः ४

ज्वालया जिह्वालश्चासौ कालानलश्च प्रलयाग्निः तस्य कवलः ग्रासः तस्य भयेन भ्रांता पलायिताः देवाः

असुरायेषु तानि = २

निःफलं २

नेपथ्ये भगवन्भार्गवं अप्रवृत्तिविषयं वितन्वतः सत्रशब्दमियमे
वमेदिनी दक्षिणातर्ववभूवयज्वनो मुंचं संप्रति तु शुक्रमायुधं जा
म प्रशांतगंभीरस्वरेण जनेकेन भवितव्यं तदभिमुखं भवलोका
राजर्षेसीरध्वज भगवतः सूर्यशिष्यात्पुत्राणां वा जसनेपिनोया
स्वल्क्या दधीत ब्रह्मसिद्धांतो गृहीतवाक्य एवां सि किंतु नीयमं व
सरः शिष्टानुरोधस्य अवनिमधिकं विंशानं भ्यवस्कृद्य वारानं व
भृतभृतकेभ्यः संप्रदायं द्विजेभ्यः विरमतुरमणीया द्दुदयुक्तात्कथं
मे निखिलनृपतिरहत्यादृष्टसारः कुठारः नेपथ्ये भृगुतिलकेन
मस्ते मुंचं वै मत्यमेतत् कुरु कुरुणमिदानीं मानसं मानशौंडं वह

विपरीतता ९

अधिक विंशतिषोऽन्त एका विं
शतिवारा न ६

२ अथ १३

पुत्रतुल्ये १ मूलधनरूपे १

मुरा

७०

पुरमयनस्य धनपुत्रविप्रदः तेन

उप २

७०

तेनः ३

तिवर्तकिंमस्त्रं पुत्रं भांडैः पिरामे त्रिजगदभयदानस्थूललैह्यो भुज
 स्तै जामु रामे प्रति अरे धीरकर्कशस्वरः कण्ठः रोमः सप्रणयं
 भगवन्नेयं तातो रघुपतिः जाम सव्यं धिक् सर्वत्र दुरात्मनः
 त्रियकुटुंबस्योद्देहः नेपथ्याभिमुखं मवलोक्य भो राजन दशर
 थ अस्मिन्नामधेये न पुत्रेणामाता हसि किंपुनरु न भिक्षो सिंवा
 रय्यवहारस्य पुरमं धनधनुर्विमर्दनोत्थं प्रदहं हर्दि वमस्ति ती
 व्रमं चिः रघुजनककुटुंबबाष्पपूरैः परमिह शांतिमुशंति शस्त्रभा
 जैः नेपथ्ये आः जामेदग्न्य किमवमंति प्रसक्तः सन्यस्तशस्त्रा
 नपि धनुः ग्राहयसि जाम सरोषं अरे विदेह प्रसवपांसुलं

श्री
७०

अहं न्यहं नीत्यहं हिंवे ४

अस्मदादयः २

भतः कारणात् ३

अधम
१
रघुंति ३

एकैः अंतरं यस्य १

सूर्यः १

अयमधिपतिर्भासामिकांतरोभवतो गुरुस्त्वमसितपसित्वं वर्षीयानि
तिस्मेति तिह्यसे कथमसिधनुर्नामग्राही तदेव समाप्यसे ममहि
सकलसत्रालंभकृत्तोरमृतं भवान् नेपथ्ये भगवन् भार्गवच्यव
नादि वद्धवाक्यगौरव निगृहीतसंप्रेहारक्रियासममिहारस्य भवतः
परमेव ब्रह्मणि वर्तमानस्य पुनरुपप्लवंते बुद्धयः तद्विरमं कियच्चिरं
मिवापरमं पि भवंतं नाटयिष्यत्यां युधपिशोची जाम विहस्य
अहोयाज्यस्नेहः शतानंदमौकुलयति सांत्वयामितावदेनं तदंभि
मुखं आंगिरस नृपस्तेपात्यौयं मम पशुपुरोडाशरसिकः एधिया
मव्याजोद्भटभुजभृतः संतिरघवः अमीषामुत्सितं किमपि कुलमु

उद्धतं १

आयुधरत्ना ४

अव्याजेन उद्भटभुजान् विभ्रति १

कुत्सितुः

गर्भः

असतीपुत्रप

स्वभावभूत्यं

मुरा

७१

त्कृत्यविधिविधिधातातत्सर्वेयदेभिरुचितंतेभगुपतिः नेपथ्ये
 आः पापक्षत्रियापुत्रक्षत्रियभूणहत्यापातकिर्ननिसर्गनिःश
 णं हि प्रहरणमिद्व्याकृणां ब्राह्मणेषु तैर्यादृशस्तादेशो वा सोढ
 योसि कथमेवमतिक्रामन्तस्माकंमपि ब्रह्मवर्चसान्तेविमे
 धि जाम सरोषं अरे ब्रह्मबंधो बांध किं नेयं गौतमकुलपां
 सुल कुर्युः शुस्त्रकथाममीयदिमनोर्वशमनुष्यांकुराः स्याच्चे
 द्ब्रह्मगणोयमौकतिगणस्तत्रेष्यतेचेद्भवान् सम्राजांसमिधां
 चसोधकतमंधनेधिदाकारणंधिज्योवीकेशकर्षणोल्बणकि
 णग्रंथिर्ममोयंकरः नेपथ्ये भार्गव त्वं वेदवानसिवशिष्ट

श्री
७१

मौवीचकुशश्च तभ्यां कर्षणेन उल्बणकिणग्रंथिर्यस्य सः २

गुरोः सनाभिः स्वायं भुवः संभगवान् प्रभवो भगुस्ते तेनांतिमात्रं मे
 स्त एणं हृदयं मदीयं मदीयं पि ननु दति शोम्यते ते कदष्टिः जाम सोचै
 हसिं किं मां त्यरे दशरथ किं मां त्य नां यापि हृदयं नु दतीति कथं
 वा नु द्यतु यावदेष न व्याप्रियते कठारः नेपथ्ये आः जाम दग्न्य गु
 रूने धि क्षिपसि पुरोजन्यानां धि प्रभृति मर्मरामः स्वयं मंहं न पुत्रः
 पौत्रो वारपुकुल भुवांच क्षितिस्तु जां अवीरं वीरं वा कलयतु जनौ मा
 मयं मयं मया वद्धो दुष्ट दिज दमन दीक्षापरिं करः जाम सावक्षं
 रामं प्रति अरे लक्ष्मणाः किं मयं भवंतं पुरोजन्यानां मपदिशति
 रामः सवैलक्ष्यस्मितं प्रसीद भगवन् संपर्कायं यौवनादर्वाची

प्रारंभः ३

अभिरमणं अभिरामः प्रातिस्तस्यै प्रभवति तत्

सूर्यकांतमणिः ४

सुरा

७२

७२

नैपराधमधुरेवयसि वर्तमानो यानिकानि चिदं सुराणि प्रलप
ति जामु सैस्मितं कथमेतावत्पि मामं मृष्यमाणं मां शंकसे
त्वदनुवर्ती खल्वयं त्वामेवां स्तंगमिष्यमाणं मन्वे स्तंगमिष्यति
निर्वाणं हि सवितारं तरणिमणिरर्प्य नु निर्वाति नेपथ्यं प्रति
साधुरे लक्ष्मणसाधु कनिष्ठतरोऽपि वरं भवान् न पुनर्यं वशा
ज्येष्ठे स्तिरामः प्रागुच्चैः शिरसं सुरप्रनखरैः कौचोद्दिदं तावत्लंभि
त्वा हंसमयानि मौक्तिकमयान्या कीर्य पर्यापितां सै हो वर्तिमं
पि शिते पि हि मयि सात्रेण कल्पेन ते दिष्टा को तु कर्मो भिरामिक
मंसित्वं कोपि वीरांकुरः नेपथ्ये दुर्विज्ञानमिदं मर्वा कफलनि

विधिनार

व्यवस्थापितां ३

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

हंसमयान्येव मौक्तिकानि ३

श्री
७२

गजोदंतावलो हस्तित्यमरः ४

म५

षत्तेरौभिरामिकंसांग्रामिकंवा रामः सरोषं नेपथ्याभिमुखंआःव
 त्सर्कोयमंघतनस्तोडुर्विनयांकुरःयद्गुरुर्नधिद्वेषपात्रीकरोषि
 नेपथ्ये आर्यतूष्णीमंयमंस्मि क्षमस्वजामदग्न्यानियंत्रितोहमो
 र्येण जाम विहेस्य अरैरामकथंवाचमेवसूनुतामंस्मदभियो
 गप्रशनीसमर्थयेसे कवचहरोसिशस्त्रैरेवप्रतिक्रियतांशस्त्रा
 णि किंच राजन्येभ्योजन्मवैवस्वतेभ्यश्चक्रैचापाचार्यकंकोशि
 कोपि क्षात्रोचर्यामेवमुन्मुचतस्तेगोत्राक्षेपीवज्रलेपःकलंकः
 रामः सगर्वस्मितं भगवन्नेवमेतत् जातःसौहंदिनकरकुले
 क्षत्रियश्रोत्रियेभ्यो विश्वामित्रोदपिभगवतोदष्टदिव्यास्त्रपारः

युद्धं ४

जनककुलकबंधानां स्तंधात् समूहात् निर्ग
त्वरीभिः ५ । शस्त्रग्रहणेन गुरु तस्मात् १

मुरा
७३

73

अतिवृद्धे

अस्मिन्नर्थे कलयतु जनौ दुर्यशो वा यशो वा विप्रेशस्त्रग्रहणगुरु
णः साहसिक्यादि मेमि जाम सरोषं आः पापदुर्मुखवशिष्टं
विश्वामित्र इव स्वस्तिवाचनिकस्तोत्रं परशुरामः धिक्कृष्टमेव मुञ्चाव
चाः क्षत्रियाः श्रूयन्ते कोधातिशयं नाटयन्त्येव मेहं मोः सहदश
रथं मेघौत्सव्यपुत्रैश्चतुर्भिर्जनककुलकबंधस्तंधुनिर्गत्वरीभिः
नवरुधिरलताभिः कूपैर्लीलापताकां रणभुवमंतिरौद्रौ रुद्रशि
ष्यः करोति रामः सरोषं आः जामदग्न्यैक्यं वाग्विभीषिकाद्
रमंति क्रामंति प्रसंगे कदाचिदिदं वाक्यं पिंडुर्मनायन्ते जाम
सभकुटीबंधं ततः किं रामः सावधं नैस्त्रिः सप्तधिरवराज

कोपे २

श्री
७३

विजयैर्यनैर्भुजस्तंभयोः कृत्वा तोरणमालिकां पुनरैवं दाविंशमां
 रिष्यते द्रव्यामित्वयिवर्त्तमानं मधुना तच्चापविद्याङ्कतं शंभो
 स्तस्य हि केवलेन धनुषा कृष्टेन तुष्टिर्न मे जाम स संरंभं किमी
 त्यरे द्रव्यामिदं त्युत्तरादं पठित्वा सव्यथं अहो सर्वतः समिध्य
 मान दास्येण शेषजातवेदसो विदेह दिलीपयोः कुलं कतिमविष्यं
 त्यां हतयः भोः सप्तदीपकुलवासिनो राजानश्चैतयध्वं येन
 स्वां विनिहत्य मातरं मर्षिं सत्रास्त्रमध्यासवस्वादा मित्रपर
 स्वधेन विदधे निःसत्रिया मेदिनी यद्वा एवैव वत्सर्ना शिख
 रिणाः क्रौंचस्य हंसस्य लादं द्यार्यं स्थिकणा पतंति स पुनः कुर्वी

यस्य बाणस्य ब्रह्मणस्पवत्सर्त्ततेन २

सत्राणां अस्त्रं रुधिरं तदेव मध्यासवः मयं तस्य स्वादस्य अभितः परस्वधो यस्य सः तेन ३

शिशोः कीडया भग्नं त्रिपुरहरधनुयेन सः २

अहंकारेण कुराशासौ अर्जुनश्च तस्य भुजानां व
नस्य ब्रश्चने धे दने कलास्ताभिर्निस्सृष्टार्थः २
प्रकृतार्थः १

मुरा

७४

७५
पार्वतीरपितः शिवः ५

मुनिर्भार्गवः रामः सहासं नृपानं प्रत्यक्षात्किमप्यदमेन नृवं
यमं हं शिशुकीडा भग्नं त्रिपुरहरधन्वा तव पुरः अहंकारं कुराजु
न भुजवन ब्रश्चन कला निस्सृष्टार्थो विहः कथय कतरं स्ते प्रहेरतु
जाम आः पापविकर्तन कुलकलंक पुनस्तारांते देवपार्वतीद
यित को दंड दलन मुह्यत यसि अहह हं त्रियोपि भार्गवस्य का
र्तवीर्यं विजयितुं भुजदंडमै न्विष्यति अहो गरीयान् रत्नकुं
लोय देव श्रुतचरमं पि आवयति यदेष्टु चरमं पि दर्शयति अपि
च रे राजकीट जानास्ये वयथा पितुः परिभवन् हो मां अर्जुन म
र्जुनो मत्को दंडमनेक राजकवध स्वाध्यायमध्यापियत् तेनैव

श्री
७४

शिवधनुः २

स्तिन्नवत्सुययपिममकोधोयमोत्सर्गिकस्तत्संप्रत्युपसर्जनंगुरु
धनुर्भंगादहेतुमान् रामः जामदग्न्यपटच्चैरभूतास्वल्वियं
कीर्तिपताका नैन्विदानीमिवद्रष्टव्यं नेपथ्याभिमुखं च वस्तु
लक्ष्मणाधनुर्धनुः जाम अरे अनात्मज्ञसत्रियवदौ तच्चापमी
शभुजपीडनपीतसारंप्रागर्ण्यं भुज्यतं भवोस्तु निमित्तमात्रं रा
जन्यकप्रधनसाधनमस्मदीयमाकर्षकार्मुकमिदंगरुडध्वज
स्य आकृष्टेन पुनरमुनैव धनुषाः स्मानं भियो ह्यसे क्षत्रस
त्रे दक्षिता नोचिरस्य होता परेशुरस्माकमस्त्येवेति रामाय ध
नुरपयति रामः गृहीत्वा भार्गवसमंतादुद्धातिनीभूमिरियं

मुरा

७५

७५

न ५

आरभ्यतां ४

तदेहि विमर्दक्षमै देशमिव तरावः जाम सरोषं परिक्रामन् भोः सा
 त्रेणा ब्राह्मेण तेजसा विकृत्यमानाः भवतु शरणं दोषा सर्वशस्त्रा
 भिसारः प्रतिविदधतु वांस्मिन्नां शिषो वै जयिष्ये क्यः अदशरथम
 रामं निर्विदेहं द्रुमुर्वी वलयमिह विधत्ते रोषणैरेणुकेयः इति
 निःक्रांतौ नेपथ्ये भो भोः पौरजीपदाः प्रवर्त्यतां मांगलिके मां
 तोयं प्रसज्यतामयं वै देही विवाहोत्सवो जाम दग्न्य विजयोत्स
 वेन कन्याकाचिदिहापि कर्मणि पणाः स्यादित्यं सूयावलसी
 तापांगमयूखमांसलमुखज्योत्स्नावलिप्रां दिवं कुर्वाणेन
 रघूदहेन च कृषेनारायणीयं धनुः संधार्यां यशश्च भार्गवग

श्री
७५

असूयया चलत् सीतापांगमयूखश्च तेन मांसलाया सोमुखज्योत्स्नावलिप्रां ३

तिष्ठेदादं मोक्षीकृतः ततः प्रविशतो राम नाम दग्धौ रामः भग
वन् भार्गव परैराहूतानां विहितमपिशस्त्रं भवतु नः प्रकृत्या वि
प्रेभ्यः पुनरंकुतशस्त्रारघुभुवः चिरादैर्दरेणां त्वयित दं पि रामे न
गणितं तपो विद्या वीरव्रतमयं मम क्षाम्यतु भवान् नाम विह
स्य किमपराद्धं वत्सेन यदर्थमस्माभिरसि प्रकोपितस्तदं दृष्ट
ष्टातवधाम वैश्वं विशीर्णं सर्वा मयं मम स्मदांतरं चिरस्य कंचि
ल्लेधिमानं मंश्नुते रामः इत इतो भगवन् नाम रामस्य चिबु
कमुन्नमय्य संस्मितं वत्स अप्रशस्तः खल्वीरण्यकानां जन
पदेषु चिरप्रचारः तत्क पुनरस्मान्नेष्यसि रामः भगवतो यात

विशीर्णोऽस्मि वत्स मे योग्यस्य तत् ४
आम

मुरा

७६

७६

बल्क्यस्यैवसथेकतातिथ्यसंविधानकौतातजनकौभवन्तम
 नुपालयतः एहिंविष्टरपादार्थमधुपक्वैरुपस्थितान् इत्या
 कूँश्च विदेहांश्च पुनीहिंभगवन्मनूनां जाम अपरिहोयमीति
 थ्यैराजन्यश्रोत्रियाणां किंपुनरेवंविधवैखानसोचिताचा
 रस्वलितवैलक्षो नशक्नोमिधर्माचार्येयासबल्क्यमुपेत्या
 बलोकयितुं आचारस्तद्विराक्ततः कृतएव किंचिदुच्चैः ने
 पथ्याभिमुखं यस्यस्मृतिंप्रतीक्षन्तेचतुर्वर्गमनीषिणः नमो
 भगवतेतस्मैयासबल्क्याययोगिने नेपथ्ये गायत्रीद्रुपदा
 देवीपाप्मानमपहंतुते पुनंतुपावमान्यस्वामिधोतुब्रह्मशा

श्री

७६

अ.व.१

वर्द्धतु१

लेज्जमानः ९ विष्णोः ४

श्वते जाय भगवन् पत्रपमाणो न भवंतं द्रष्टुमुत्सहे तदनुमन्य
स्वमा मरण्याय नेपथ्ये शिवास्ते पञ्चानो ब्रजे निजगहेभ्यो नि
जगहान् किमन्यत्सर्वेषां गुणमयशिरोमाल्यमसिनः त्रिलोकी
निर्माणस्थितिनिधनबंधोर्मिरमिदो भवान् यषीमूर्तिर्भगुकु
लमधिष्ठाय रमते जाय वत्सरामभद्र रामः किमोत्तापये
सि जाय निवर्तस्व नूनमिदानीं कृतकौतुकागारमंगलो
पचारः श्वशुरलोकस्त्वां प्रतीक्षते इति परिक्रम्य निष्क्रान्तः रामः
सोद्देगं कथं गतो भगवान् तदहमपिता तस्योपगच्छामीति
पुरोवलोक्य कथं तात श्वजनकश्च इत एवा भिवर्तते इत्युपस

मुरा
९९

१७

पतिं ततः प्रविशतो जनकदशरथौ राजानां वन्योन्यं परिषृज्य
जन सुचरितमिदमेतिहासिकानां न हृदि विरं स्यति यत्तवैष
वत्सः भृगुपतिपरशुराक्षिराजन सहजविजित्वरमौ च के
र्षतेजः दश सहर्षे कैथमौ गत एव वत्सौ रामभद्रः जन सु
खेमहाराजदशरथे पश्य चिरं क्षात्रं तेजस्त्रिजगदुपजीव्यं
जनयिता विधाता सर्वेषां मुपरि सवितारं कुलभूतां विने
ता वरुणानां भृगुपतिभुजादर्पे निकषो महावीरः श्रीमान्म
तमयमंक्षुणो विकिरति दश निर्वर्ण्य सस्नेहं सखेसीर
ध्वजं रघुराजधर्माधिकारसर्वधुरीणाः शिशुरपि वत्सो यंत

श्री
९९

दंस्मिन्जरसादुर्वहं वर्णाश्रमभारमांरोष्यकापितपोवनेदिलीप
 कुलोचितेनविधिनाशेषमांयुरूपमोक्ष्यामहे जनसखेदशरथ
 साधुतेहृदयमीदृशं क्रमादेवमर्प्यनुष्टतव्यं रामः उपसृत्य अ
 भिवोदये जन एह्यहिवत्सेतिसहर्षमांलिंगति दश राममांलिं
 ग्यं सखेजनकं रामभद्रमभिषेक्तुं जामदग्न्यविजयप्रीतिरेवश्रे
 यानेवसरः कालक्षेपेपुनःकोहेतुः प्रविश्यलक्ष्मणाः इयमांया
 यामंधरोपनीतामध्यमांवायाः पत्नी राजानौसवितर्कमन्योन्यं
 पश्यतः रामः सहर्षं वत्सलक्ष्मणा अपिसपरिवारायाः कुशलं
 मंवायाः कथयत्यौर्यामंधरा लक्ष्म अथकिं रामः नूनमस्मत

मुरा

७८

७८

प्रवासदौर्मनस्यमैंबांपीउधिष्यति जन लक्ष्मणहस्तात्यत्रिकां
गृहीत्वावाचयति स्वस्तिमहाराजं दशरथं देवीकैकेयीविज्ञा
पयति यथा यन्मैवरद्वयमुरीकृतपूर्वमेवयाचैविभर्तुमे
रतस्तवराज्यलक्ष्मीं वर्षाणि तिष्ठतु चेतुर्दशदंडकायां सोमि
त्रिमैथिलसुतासहितश्चरामः इति राजानौ मूर्च्छतः रामः
युद्धं दिशत्यैंबां शिरसि पत्रिकां दत्वा वत्सलक्ष्मणं निजा
मस्मदाराधनसहाध्यायिनीं प्रजावतीमां दायपुरस्ताद्भवैति
लक्ष्मणो निःक्रांतः रामः उभौ समाश्वसितं जन आश्व
स्य पाणिर्गृहीतो रघुपुंगवे न देवः पुराणः श्वसुरो विवस्वा

श्री
७८

न पिता स्वयं कैकय चक्रवर्ती कर्म देवता दशमः किमेतत् इति मू
 र्छति रामस्तथैव पटांतेन वीजयति दश आश्वस्य कौण्डिण्यवा
 अ न स यो रंति वत्तवत्मा भावो हुताशनमयश्च तमोमयश्च भो
 कृत्वमात्रमिह मे पुनरीदशमो होवत्स रामकथमुत्सहसे विहातुं
 विमश्य हावत्सैजो न किं निशाचराणामंतिथी भवितुं दशरथ
 गृहमे नु प्रविष्टासि इति मूर्छति रामः तातौ समाश्वसितं ज
 न समोश्चस्य आकाशे लक्ष्यं बध्वा साधुसखि कैकेयि साधु
 यदस्या विश्वं भरादुहितुं मे वत्सायाः पत्युरे नु वत्तिरेव प्रसादीक
 ता विमश्य सव्यथे धनुषांतौ वत्सौ दशस्त्रिभुजैरुष्मलतमाः
 मुख १

मुरा
१५

प्रदेशोक्तेवत्सा शिशुरंशिववृत्तावनभुवः प्रियोराजामुक्तैरंसु
भिरपमार्ष्टिस्वमयशःचरित्रवत्यासःसखिकथमयंककयकु
ले कष्टंच वयमपिकथमनेनजनयदेषुबहुलीमविष्यताम
रतराज्यलक्ष्मीकणपूरतमालपल्लवेनैकैकैयीदुर्यशसाम्
र्क्षानमुन्नमय्यलोकस्यैमुखंद्रक्ष्यामः रामः उत्थाय तात
जनकेयथास्वस्थंतातंश्रेणोमितथाभवतैवविधेयमिति
निःक्रांतः दश आश्वास्य उत्थाय वत्सरामभद्रप्रतिपा
लयामामितिजनकेनधार्यमाणो निःक्रांतः इति निःक्राताः
सर्वे इत्यनर्घ्यराघवेचतुर्थेकिःसमाप्तः श्रीरक्त

श्री
१५